GünTürk

http://gunturk.tk/

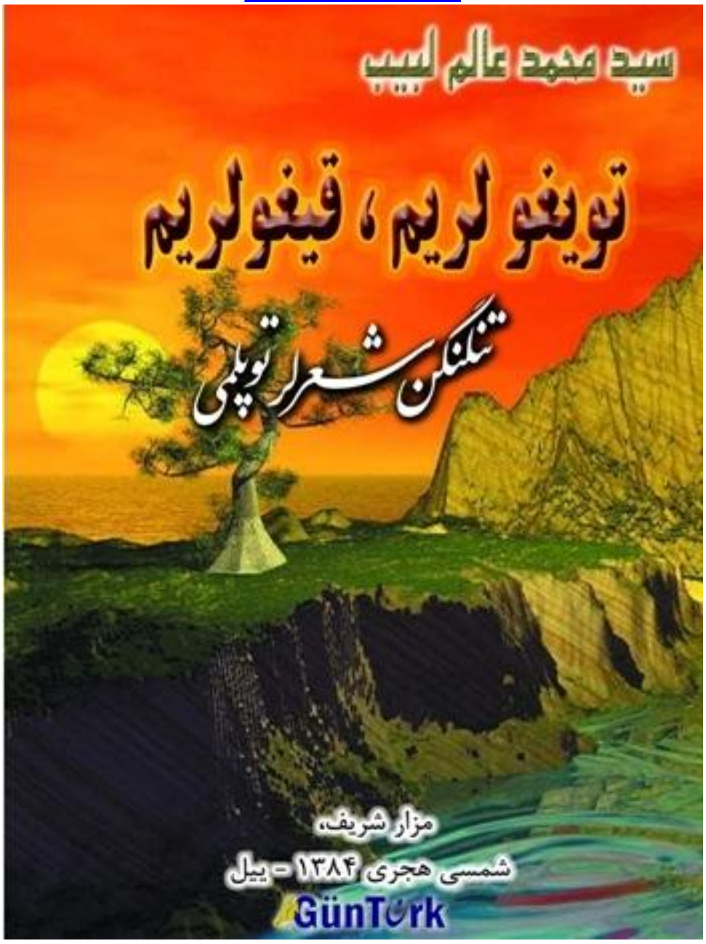

تویغولریم، قیغولریم" ـــ شعرلر توپلمی"

قیسقه بیوگرافی

سیّد محمّدعالم لبیب

تویغولریم، قیغولریم

ش.هـ.1384 – مزارشریف،

ییل ق.هـ.1426 -

بیلگیلر

کتاب نامی: تویغولریم، قیغولریم (تنلنگن شعرلرتوپلمی)

شاعر: سیّد محمّدعالم لبیب

ناشر: باخترمد نیت وباییچیلیک اویوشمه سی و افغانستان اوزبیک وترکمن تیللرینی یوکسلتیریش «قویاش» مؤسسه سی

کمپیوترچی: سیّد احسان لبیب

صفحه باغلاوچیلر: احمدشاه امیری و سهراب سامانیان

تیراژ: 1000 نسخه

باسیلیب چیققن ییری و ییلی: مزارشریف، ش.هـ.1384 -/م.2005 –ییل.

PDF لشتیرگن http://gunturk.tk/

قیسقه بیوگرافی

مرحوم سیّد توردی اۇغلی سیّد محمّد عالم لبیب ش.هـ ۱۳۳۶- ییل فاریاب ولایتیگه قره شلی اندخوی اولوسواللیگی نینگ خانچهارباغ قیشلاغی (حاضر اولوسواللیک)ده ، بیر ضیالی روحاني عایله ده دنیاگه کېلدی. باشلنغیچ معلوماتنی خانچهار باغ مکتبیده آلیب، ۱۳۵۵- ییلده اندخوی ابومسلم لیسه سینی عالي درجه ده بیتیردی . ۱۳۵۶- ییلده کابل یونیورسیته سی ادبیات و انساني علملر فاکولته سی نینگ دري تیل و ادبیاتی بۉلیمیده اۉقیشگه کیردی. اۉشه ییل نینگ اۉزیده دولت تامانیدن عالي تحصیلات آلیشی اوچون روسیه مملکتیگه ییباریلدی. ۱۳۶۳-ییل مذکور اولکه ده عالي تحصیلاتینی بیتیریب ، ادبیاتشناسلیک ساحه سی بۉییچه فیلالوجی علملری ماستری عنوانینی کسب اېتیب ، ماستر لیک دیپلومینی آلیشگه اېریشدی .

سیّد محمّد عالم لبیب ۱۳۶۳- ییلدن ۱۳۷۱- ییل نینگ آخریگچه کابل یونیورسیته سی تیل و ادبیات فاکولته سی نینگ ،اۉشه زمان ینگی تشکیل اېتیلگن ، اۉزبېک تیلی و ادبیاتی بۉلیمی ده استاد بۉلیب تدریس قیلدی ،۱۳۷۲- ییلدن باشلب ۱۳۸۲ـ ییلگه قدر بلخ یونیورسیته سی ادبیات و انساني علملر فاکولته سیده، ۱۳۸۲ـ ییلدن ۱۳۸۵ ـ ییل نینگ باشلریگچه فاریاب عالي اۉقوو یورتیده استاد لیک وظیفه سینی بجریب کېلدی.۱۳۸۵ـ ییلدن بوکونگه قدر تخاریونیورسیته سی رییسی صفتیده ایشلب همده علمي-ادبي فعالیتلریگه دوام اېتیریب کېلماقده.شونینگدېک، او ۱۳۸۰و ۱۳۸۱- ییللری ، بلخ یونیورسیته سی و1385 -1387 ییللری تخاریونیورسیته سی رئیسی صفتیده هم وظیفه بجردی.

پوهندوی سیّد محمّد عالم لبیب اۉزبېک و دري تیللریده شعر یازه دی. اونینگ یازگن شعرلری ۱۳۵۱- ییلدن بویان مملکت پایتختی کابل و ایریم ولایتلر مطبوعاتیده همده قۉشنی اولکه لرده چیقه یاتگن بعضی بیر نشریه لرده چاپ اېتیلیب کېلماقده . اونینگ اۉزبېک تیلیده گی شعر لریدن بیر توپلم «سۉز اینجو لری » نامی بیلن افغانستان یازووچیلری اویوشمه سی تامانیدن ۱۳۶۸- ییل نشر اېتیلگن اېدی، ایکّینچی مجموعه ابسه «تویغولریم، قیغولریم» عنوانی آستید۱۳۸۴ـ ییل مزارشریف شهریده چاپدن چیقدی.قۉلینگیزده گی تۉپلم ابسه شاعرنینگ اۉزبېک ودري تیللریده گی شعرلریدن تنلنگن پارچه لرنی اۉزایچیگه آله دی.بوتۉپلمده، کۉپینچه یوقاریده ابسلتیب اۉتیلگن مجموعه لرگه کیرگن شعرلردن تشقری، بیرقطارشعرلربیرینچی بارادبسېورلر دقتیگه حواله قیلیناقده.

پوهندوی لبیب ، ادبیات نظریه سی، ادبي ـ بدیعي تنقید ، اۉزبېک ادبیاتی تاریخی ، تیلشناسلیک و شو کبی، تاریخي و اجتماعي موضوعلر گه عاید بیر قطار رساله و مقاله لر مؤلفی هم دیر . همده شو موضوعلرده بۉلگن کۉپ اثر لرنی خارجي منبعلردن دري و اۉزبېک تیللریگه ترجمه قیلیب ، نشر گه تاپشیرگن. اونینگ علمی ـ تحقیقي اثر لری همده علمي ترجمه لری « انیس »، «هیواد»، «ندای اسلام »، «جنبش»، «راه» وباشقه جریده و روزنامه لر؛ « عرفان »، « اجتماعي علوم»، «بلخ»، «یاغدو»، «صبا»، «خراسان»، و«چاووش»کبی علمي و ادبي مجله لرده ، باسیلیب چیققن.

بو گلشن ایچره که یوقدور بقا گلي گه ثبات

عجب سعادت ایرور قالسه یخشیلیک بیله آت

حضرت نوایي

بابا لریمیز دن میراث قالگن حاضرگي زمان افغانستان دیب اته له دیگن یورتیمیز آخرگي ایکّي یوز ییل ایچیده ، ناروا تحمیلي سیاستلر آرقه لي ، عدالت سیزلیک اوزره بنا قوییلگن بیر استبدادي نظام بیلن دوچ کیلیب نهایت سونگگي زمانلرده اینگ آغیر و مصیبتلي اوروش لر و منازعه لر میدانیگه ایلندي . شو سبب دن افغانستان ده یشه یاتگن تورلي تومن خلق لر هم اوز .کیملیکلري دن خبر سیز قالیب ، اوزگه و یات فرهنگ لر نینگ تأثیري آستیده ، حتي اوز آنه تیللریني اونوتماققه باشله دیلر الحمدلله ، منه بُن کنفرانسیدن سونگ بوگونگه قدر ، کوپلرچه تحول و اوز گریشلر کیلیب ، پارلاق کیله جک یولدوز لري اولکه .میز نینگ آسمانیده قیته دن چقنه ماققه باشله دي

بوکونگی افغانستان ده بیر ینگی دموکراتیک ، جمهوری توزوم نینگ بنیاد قوییلیشی و ایلک بار ، دولت باشلیغی نینگ بیر دموکراتیک اصول بیلن سیلنیشی و اوندن اوستون ، آنه یسا (اساسی قانون) ده ، تسجیل بولگن دموکراسی نینگ ضمانتی حسابلنه دیگن عنصر لرنینگ ییرلشیشی ، کیله جک حیاتگه امید توغدیرووچی سببلر بوله باشله دی

افغانستان آنه یساسی (اساسی قانون) ده بو مملکت تورکلری (اوزبیک و تورکمنلر)ی نینگ تیللری هم رسمی تیللر قطاریده حسابلنه دی.

بلکه اساسی قانون نی قبول ایتیش لویه جرگه سی (بویوک کینگاشی) ده اولوسیمیز آگاه وکیللری نینگ جدی تارتیشوولری و شهامتلی کوره ش لری نتیجه سیده قولگه کیلدی.

بیز هم اوز نوبتیمیز ده مدنیتلی انسانلرصفتیده کیله جک اوچون مؤثرآدیم لرنی آلغه قوییشگه همت قیلدیک : منه «باختر مدنیت و یایینچیلیک اویوشمه سی» شرکتینی شو مقصد بیلن قوردیک ، تا که اوزتیلیمیز، تاریخ ، مدنیت ، ادبیات و فرهنگیمیزنی تانیتیش و رواجلنتیریش اوچون کتاب و رساله لر چاپ ایتیب ، نشریه لر ترقتسک،اوتگن وحاضرگی شخصیتلریمیزنینگ اثرلريني،بوکونگه قدریاشیریلیب کیلگن تاریخی،ادبی ،علمی و سیاسی اثرلر ني قیته دن چاپ ایتسک و شونگه اوخشه گن قدم لر نی کوترسک که تنگری تعالی راضیلیگینی قازه نیب ، مظلوم و بینوا خلقیمیزگه ، کوچیمیز ییتگنیچه خدمت قیلیب ، علمی و مدنی خدمت کورسه تیش ایشیگینی اولرنینگ یوزیگه آچیق سقله آلسک.

بو آره ده «قویاش» نامیده گی «افغانستان اوزبیک و تورکمن تیللريني یوکسلتیریش » مؤسسه سی هم بنیاد قوییلدی و بیرینچی مؤثر قدملرنی آلغه قویگن و ان شاألله ، یقین زمانده بویوک یوتوقلر شاهدی بوله سیز.

قولینگیزده گی مهم اثر نی یوقاریده تنیشتیریب اوتیلگن ایکی مؤسسه اوز فعالیتلری جریانیده چاپ ایتیب ، عزیز فرهنگسیور خلقیمیزگه هدیه قیله دی .

افغانستان ده ینگی دن شکلله نیب کیله یاتگن بوکونگی اوزبیک ادبیاتی نینگ رواجلنیب یوکسلیشی ضرور ایکنلیگی همه میز اوچون قویاش دیک آیدیندیر. ایکی عصر دوامی ده ظلم و ستم لرگه معروض بولیب کیلگن اوشبو ادبیات ، ایزیش و ینچیش خاینانه اوشبو مثل سیز یوتوق آسانلیک بیلن قولگه کیریتیلمه گن، البته . سیاستی آرقه لي ذلتبار بیرشکلده یشب کیلدی. افسوسلر بولسین که بو مدت ده بیرنیچه نسل ، جمله دن حاضر گی یاش اولاد اوندن خبرسیز قالگنلر .

اوشبو تیل و ادبیات نینگ ایلغار عنعنه لرینی رواجلنتیریش اوچون تینمه ی کوره ش آلیب باره یاتگن ، اونی سقلش و یوکسلتیریش یولیده اوز حیاتی ، بیلیمی ، فهم و ادراکینی وقف ایتیب کیله یاتگن شخصیت لریمیزدن بیری حرمتلی پوهندوی استاد سید محمد عالم لبیب دیر که بیز اولرنینگ بو شعری توپلملرینی نشر ایتیب ادبسیور خلقیمیز ، اینیقسه ادبی – بدیعی ذوقگه ایگه بولگن یاشلریمیز اختیاریگه قوییشگه اقدام قیلدیک .

حرمتلی استاد لبیب ، منه اوچ دهه دیرکه اوز آنه تیلی بولمیش اوزبیک تیلی همده فارسی دری تیلیده اولوسیمیزگه منظور بولگن شعر لر ایتیب کیلماقده . او فلالوجی (تیلشناسلیک و ادبیاتشناسلیک) فنلری ساحه سیده یوکسک تخصصگه ایگه بولگن شخص صفتیده ، بیگیرمه ییلدن بویان مملکتیمیزنینگ عالی اوقوو یورتلری (کابل و بلخ دارالفنونلری) ده اوزبیک تیلی و ادبیاتیگه عاید فنلرنی تدریس ایتیب ، بوساحه ده یوکسک سویه لی اونلب شاگردلر تربیه له گن ، کوپلب علمی و تحقیقی رساله و مقاله لر یازگن. بیراق ، اقتصادی قیینچیلیکلر سببلی حرمتلی استاد یازگن اثرلری نینگ کوپچیلیگی حاضرگه قدر چاپ ایتیلمی قالماقده .

اوشبواثر استاد لبیب نینگ اوزبیک تیلیده گی شعر لریدن بوکونگه قدر نشرایتیلگن ایکینچی توپلمدیر . تنلنگن شعرلري نینگ بیرینچی توپلمی «سوز اینجولری» نامی بیلن 1368- ییلده افغانستان یازووچیلری انجمنی تامانیدن چاپ ایتیلگن ایدی .

«تویغولریم ، قیغولریم» دیب عنوان قوییلگن بو شعری توپلم ، افغانستانده حاضرگی زمان اوزبیک شعری نینگ یقّال و یوکسک نمونه سی صفتیده ، اوز آنه تیلی ، ادبیاتی و مدنیتیگه مهر قوییب قیزیقه دیگن یاشلریمیز ، شعر و ادبیات شیدالری ، شاعر و ادیبلر همده اوشبو افتخارلي یولگه ینگی قدم قوییب کیله یاتگنلر تامانیدن سیویلیب اوقیلسه ، قووانچ بیلن قرشی آلینسه ، شعرو ادبیاتگه اینتیلیشده مهم اورنک بولسه دیگن امیدده میز.

سوزیمیزنینگ سونگگیده ، اقتصادی امکانیتلرگه صاحب بولگن فرهنگدوست و ادبسیور وطنداشلریمیز اوچون چقیریغیمیز شوکه اوزبیک و تورکمن تیللرینی یوکسلتیریش وظیفه سینی اوز آلدیگه قویگن «قویاش» مؤسسه سی اوزي نینگ بانکی حسابیگه ایگه بولیب ، اولوسیمیز مدنیتی ، تیل و ادبیاتینی رواجلنتریش یولیده بوکبی فعالیتلرنی دوامدار آلیب باریشی اوچون

اولرنینگ مالی یاردملرینی التماس قیله دی . ایسته گن فرهنگسیور کیشیلر و شرکتلرنماینده لری مذکور بانکی حساب . رقمینی اوشبو مؤسسه اداره سیدن قولگه کیلتیریب ، اوز مالی یاردملرینی اوشه حسابگه اوتکه زه آله دیلر

حرمت بیلن،

باخترمدنیت ویایینچیلیک اویوشمه سی نینگ رئیسی

محمد همایون خیری.

توپلمده گی شعر لر حقیده ایکّی آغیز سوز

غنایي شعر ، اینقسه ، اونینگ مهم ژانري بولمیش غزل کونگول میین تارلري نینگ نغمه سي و جان نازک رشته لري نینگ ترنمي دیر .

بو فقط شاعر نینگ نفیس تویغولري و رقیق احساسلري بیاني بولیب قالمه ي ، هر اوقووچي و ذوق ایگه سي قلبي نینگ نواسیگه آیلنه دي. شوسببلي ، شعراصنافي ایچیده غزل برچه ادبسیور و شعر دوست کتابخوانلرتامانیدن سیویلیب اوقیله دیگن ژانر دیر . اوشبو شعري ژانر شاعرلردیوانیده اوزیگه مهم اورین آلگني و اشعارکلیاتي نینگ اساسي حجمیني تشکیل ایتگني تصادفي ایمس، ا لبته.

شعر و ادب نینگ بوکمینه مخلصي کیم اوچ دهــه دن آرتیقراق مدتدن بویان اوشبو ساحه ده قلم تیبره تیب ، محزون طبعیم ارزیمس محصولیني کاغذ بیتیگه تارتیب کیلرایکنمن ، میلیم کوپراق اوشبو ژانر(غزل)گه بولیب ، جاري حیات و قدماقیمتلي میراثیدن الهام آلیش بیلن فارسي و تورکي تیللرده بیر قطار غزللریازگنمن. چنانکه، بوندن اون آلتي ییل مقدم (1368-ییل) "سوزاینجولري" عنواني آستیده بوحقیرنینگ اوبیک تیلیده گي شعر لري توپلمي کابل شهریده، افغانستان یازووچیلري انجمني تامانیدن نشرایتیلگن ایدي که او نینگ کته قسمیني هم غزل تشکیل ایتردي.

منه ، قولینگیزده گي "تویغولریم ،قیغولریم" ناملي تنلنگن شعر لر توپلمي هم خودي شوند ه ي کوپـینچه غزللردن عبارت . لیکن ایلگریگي غزللربیلن بو توپلمده گي غزللرنینگ فرقي نیمه ده؟ بوني ، البته ، دقتلي و سیزگیر اوقووچي اوزي تاپیشي کیره ک. مین ایسه ، فقط شونچه ایته آلیشیم ممکن که بوغزللر ،عموما توپلمده گي شعرلرنینگ اکثریتي ، شاعر اوچون ینگي محیط بولمیش مزارشریف مبارک دیاري و شاعر حیاتي نینگ ینگي و مهم باسقیچیده ،ینگي ایزله نیشلر وینگي الهام بخش سیمالر تأثیري نتیجه سیده ، آرزو- امید لر ، یأس و نا امید لیکلر ، خلاصه قیلیب ایتگنده ، تویغولر و قیغولر تأثیري آستیده وجود گه کیلگن. ایتیش ممکن که بو ینگي فضا و محیط ، تویغولرو قیغولر شاعر نینگ شعري موتیف و موضوعلر یني اوزگرتیریب ییبارگنگه اوخشه یدي.

بوتوپلمگه کیریتیلگن شعر لر نینگ کوپراغي سونگگي سکیزییل جریانیده ایتیلگن شعرلر جمله سیدندیر. بو غزللرده هم شعر خوانلر تامانیدن ینگی غزللر بیلن مقایسه .غنایي شعرنینگ اساسي مضموني بولمیش سیوگي و محبت کویلـنه دي . لنیب اوقیلسین دیگن مقصد ده ،بوندن بیر – ایکی دهه آلدینراق یازیلگن شعرلر نمونه سی هم اوشبو توپلمدن اورین آلگن شعر و ادبي اثــر لرحقیده سوزیوریتیش و اولرني بهالش وظیفم و مسلکیم بولیشیدن قطع نظر، افسوس که اوزشعرلریم حقیده بوندن آرتیق فکر بیان اِیته آلمه یمن . بو وظیفه ني حرمتلي ادبسیور اوقووچیلر و شعر شیدالریگه قویه من.

والله المستعان،

سید محمد عالم لبیب

مزارشریف، شمسي هجري 1384 (میلادي 2005) - ییل

25- ثور (15- می)

صانعگه ثنا

تانگ چاغی نظر سالیب چمنگه،

یوز حُسنگه کۉز دچار کېلدی،

شبـــــــاده اېسر سېکین، یاقیملی

گویا کـــــــه ینه بهار کېلـــــــدی.

مشاّطــــــه بۉلیب ســــحر نسیمی،
گل حُسنیگه بېردی ینگی پرداز،
دشت و د له لر ارا یاییلدی،
گل مقدمیگه یشیل پی انداز
یۉل آچدی بهار اېلچیسیگه،
قیش قافله سی قیلیب عزیمت.
سووسېپدی یوزیگه تانگگی شودرینگ،
اویغاندی بهـــــــار دن طبیعـــــت.
ماموق تۉشگینی یېل اوچیردی،
باغ ایچره بوزیلدی قرغه تینچی.
گلشنگه بهار قۉیدی دېب یوز،
بُلبُللر اۉقیب تیلر سېوینچی.
صانعگه ثنا که قدرتیدن،
یوز نقش بدیع ایلر اظهار.
یېر جسمیگه ینگی جان بغیشلب،
صنعیدن اېتر عیان یوز آثار.
هر سبزه تیلی دیر اونگه ذاکر،
هر یپراق و هر چېچک ثنا خوان.
اشیا دېسه حققه بویله تسبیح،
حمدینی نېچون دېمه‌سین انسان؟
یارب، بو بهار موسمیده،
کیم ینگی حیات تاپدی عالم.
یازوغلریمیز کېچیر کرمدن،
قۉی لطف ایله زخمیمیزگه مرهم!
دفع ایله اۉزینگ حیاتیمیزدن،
هر نېنی که او اېرور یامانلیک.
بو اولکه‌گه رحمتینگنی یاغدیر،
بیز اېلگه عنایت اېت امانلینک!
مزار شریف، قویاش هجری ۱۳۷۸ـ ییل

بویوک مقصد

سریغ رخساریمیزدن خوشلیک آثارین سۉراغ اېتمنگ،
بو دم کوز فصلی دیر، بېهوده میل سیر باغ اېتمنگ.
قچانگه تېکرو یورگه‌یسیز، جفاچیلر، ستم ایلب،
بس اېندی، کۉکسیمیزنی لاله ینگلیغ داغ‌ـداغ اېتمنگ!
می اۉرنیگه ایچیب اېل قانینی تا کی کېزرسیز مست؟
سینر آخر بو چاغیر بیرله بولغنگن ایاغ، اېتمنگ!

بویوک مقصد یۉلی دیر چوخ قرانغو، وای یۉلداشلر،
عزیمت قیلسنگیزلر اوشبو یۉلگه بیر چراغ ایتمنگ.
وطن گلزاری نینگ ایسکی خزانینی بهار ایلنگ،
چمن بلبل مکانی دیر، اونی مأوای زاغ ایتمنگ.
دیمنگ اوشبو تموغده عُمر اۉتکزماقنی آسایش،
ستمگرلر بارین یۉق قیلمَی اُمّیدِ فراغ ایتمنگ.
قیینچیلیک بیلن آلیشمه‌یین غمدن قوتولماق یۉق،
حذر بو یۉلده مشکِلدن، گر اۉلسه مثل تاغ، ایتمنگ.
لبیب اشعاریگه خوب اۉیلب اظهار نظر آیلنگ،
تـأمـلـسـیـز اونـگه تُهمت، بو شعرینگ دیب قوراغ،ایتمنگ!
ا ندخوی، 1353 - ییل

تینگسیزلیک

کیلیب کملیگیم سیندی کۉنگلیم بوگون،
کۉزیم دیر قرانغو، بوکون دیر مو تون؟
بیراو آچ، بیراو ناز و نعمتگه غرق،
نی دنیا ایکن دیر بو دنیای دون؟!
بیراو قارنی شیشگن ییب الوان طعام،
تاپیلمس بیراو اوییده ارپه اون.
بیزنگن بیراو جسمی اطلس بیلن،
بیراو ایگنی‌باشی ایمس دیر بوتون.
بیراوگه اۉتر شاد و خرّم زمان،
کیچیرگی بیراو غم بیلن تون وکون.
بیراو پیر و کۉکدن اوزیلگن قۉلی،
بیراو حِرصی ارغمچیسی دیر اوزون.
عدالت قویاشی نیچون پارله مس،
دیاریمده بو تینگسیزلیک نیچون،
دیهان، سۉرگن ایردیم خرد پیریدن،
قۉلاغیمگه آهسته کیلدی بو اون:
کیتیرگی زمان سیری بیر اۉزگریش،
که بۉلگی ستم قلعه‌سی سرنگون.
اندخوی، ۱۳۵۵ـ ییل ثور آیی

نوایـــی

تون آقشام کیلدی کلبم ساری اول گلرخ شتاب ایلب،
خرامی سرعتیدین یـوز اوزه خـوی‌دیـن گـلاب ایـلـب.

قتّیق جواب

دیـدیـم بـیـرکـون وفـاسـیـز نـازنـیـنـیـمـگـه خـطـاب ایـلـب:
یـورورسـن تـابـکـی مـیـن مـبـتـلادن اجـتـنـاب ایـلـب؟
ایدی کۉنگیل اویی آباد وصلینگ آرزوسیده،
ایتیب نومید کۉنگلیم، کیتدینگ او اوینی خراب ایلب.

غمینگده یاش توکر اویغاق کؤزیم، هر قطره یاش ایچره،
یوزینگ عکسین کؤریب هر کېچه ییغلر ترکِ خواب ایلب.
نې بؤلگی اېندی بو حِرمان نصیب احوالینی انگلب،
تیریکلیکده کؤره‌ی دېب، بیر یؤلی کېلسنگ شتاب ایلب.
تمسخر بیرله کولدی تینگله‌گچ بو عرضِ حالیمنی،
جوابیگه دېدی لحنیدن اظهارِ عتاب ایلب:
که ای بؤلگن خیال و وَهم بحریده نشانسیز غرق،
محبّـتدن سؤز آچدینگ ادعای ناصواب ایلب.
سېنینگدېک بینوا و زار و اېتماق عشق دعواسین!
پریلر خَیلیدن هم خاصه بیزنی انتخاب ایلب.
سېن و طالبلیگینگ حُسنیمگه اؤخشر اونگه کیم گویا،
جسارت قیلدی خُفّاش آرزوی آفتاب ایلب.
چیقر باشدن بو سودانی، جنون وادیسیده اېندی،
یوگورمه تېلبرېب بېهوده جانینگگه عذاب ایلب.
بو سؤزلردن ییقیلدیم ناگهان بیلمَی لبیب اؤزنی،
مېنِ نومیدنی مدهوش بو قتّیق جواب ایلب.

اندخوی، ۱۳۵۵- ییل

گللر تامیری

اؤلکه باغی ایچره کؤکلم گللر آچیلگن میکن،
تانگ یېلی خوش اېسگنینی غنچه‌لر بیلگن میکن؟
مژده بېرگچ گل کېلینی مقدمین بادِ صبا،
سبزه فرشی بوستان صحنیده یاییلگن میکن؟
گل هیدیدن می صبا قؤینی معطّر هر بهار،
مشکدن یا خود وطن توپراغی قاتیلگن میکن؟!
اېل کېزر می بوستاننی بو بهار ایّامیده،
یا که یپراقلر خزان وهمیده ساچیلگن میکن؟!
بو تیکنلر می قیزیل گلده، یؤق اېرسه اؤقلر،
بیر شهیدِ نازنینگ کؤکسیگه سنچیلگن میکن؟!
لالـه‌دن قـانـگـه بـاتـیـبـدیـر مـو چـمنلـر یا او شوخ،
نـاز تیغی بیرلـه گُـلـلـر تامیرین تـیـلـگن مـیـکـن؟!
گُلگه راز آیتورگه بلبل نینگ تیلی گویا میدیر،
ناله‌سیده یا یوره‌ک دردین نهان قیلگن میکن؟!
بو نې طالع د یر که طبعیم قیته باشدن اؤیغانور،
یا بو سؤلگن غنچه هم کؤکلمدن آچیلگن میکن؟!
لاله زار اېرمیش وطن دشتی، لبیب، اوشبو بهار،
داغگه تؤلگن یوره‌کلر هر یان آتیلگن میکن؟!

ورونژ (روسیه)، ۱۳۵۷ - ییل حمل آیی

آنه توپراق

قوش هرقنچه اوزاق اوچسه هم،
ادهشمَیــــــــــــدی آشیــــــــــانیدن.
قیش گللرنی پرپر قیلسه هم،
بلبل کېچمس گلستانیدن.
* * *
خواهی کوزده، خواهی کۉکلمده،
اونوتمسه بلبل باغینی.
قنده ی قیلیب آدمیزاده،
اونوتهدی اۉسگن تاغینی؟!
* * *
اندخوییم، آنه توپراغیم،
سېن چیقمهیسن اېسیمدن بیردم.
سېنی یۉقلب وصفینگ یازگنی،
آلدیم ینه قۉلیمگه قلم.
* * *
سېندن بویوک، سېندن کۉزلراق،
دنیاده کۉپ شهر و هم قیشلاق.
بیراق، مېنینگ کۉزیمگه اولر،
قیده دیر و سېنگه یېتیشماق؟
* * *
سېنده تیلیم سۉزگه قاووشگن،
آرزولریم تۉغیلگن سېنده.
سېن طفیلی حاصل بۉلگندیر،
هر نیمه که بار اېرور مېنده.
* * *
کۉکلمینگ نینگ کۉک نَفَسیدن،
میسه اۉسیب، کولر لالهلر.
چوچیمامه تېریب یورهدی،
کۉم‌کۉک دله لرده بالهلر.
* * *
دشـتـلـریـنـگـده تورلـی‌تـومـن گـل،
آچـیــلـهدی قـیــزیـل، سـریـغ، آق.
اۉتـــلاقـلــرده بــالــهلـــر اۉیــنـــب،
قـازر جـغـهشـَــی و یـېـر یـنـغـاق.
* * *
باغ و چمنلرینگ سَیریگه،
یشیل کییب کېلگنده بهار.
قوشلر سَیره شینی سحر چاغ،

اېشىيتىش نىنگ عجب كيفى بار!

* * *

اۉليككه هم جان بغيشلرسن،

مشكين هوانگ بوسۉزگه گواه.

سېنىنگ دله‌لرىنگده اۉسگن،

مىنگ بير دردگه دوا هر گياه.

* * *

مېوه لرىنگ وصفىنى يازسم،

قلميم نىنگ تيلى شيره لر.

بير خُم عسل _ هر بير قاوونىنگ،

هر بير تر بوز_ بير كوزه شكر.

* * *

باغلرىنگده ساچىنى يايىب،

ياتگن هر يان كۉک اۉريملى تاک.

بير-بيريدن تاتليراق سېنده،

پيشگن آلمه، اوزوم، اۉريک، ناک.

* * *

سېنسن اوزاق اۉتميشگه اېگه،

تاريخىنگ هم جهانگه روشن.

سېنده اۉتگن بويوک عالملر،

رواجلنگن بيليم، ادب، فن.

* * *

بار ايشانچيم بو ينگى زمان،

كيم سناقلى آی و ييل اۉتر.

بورونگيدن مىنگ برابر كۉپ،

خلقيم سېنى ينه يشنه تر.

* * *

اېليم نىنگ محنتى طفيلى،

كهكشاندن آشر شوكتىنگ.

دايم يشب اېركين و آباد،

بو دنيانى توتر شهرتىنگ.

* * *

امان-اېسان يشه هر دايم،

سېندن مېنىنگ اېركيم، جان ساغيم.

تينچليكده يشنب، آلغه بار،

اندخـــــــــوييم، آنه توپــــــراغــــيم!

ورونژ، ۱۳۶۲ –ييل

تويغولريم، قيغلريم" بيرينچى قِسم"

یشنش قۉزغالانی

چمن کییگن یشیل، گلشن یناغی ارغوانی دیر
.قیان کۉزباقسه کۉکلم فصلی یشنش قۉزغالانی دیر
دېمه دوران کیمینگ دوری، زمان کیم نینگ زمانی دیر،
.کیل، ای ساقی، قدح سۉنگیل که عیش ایّامی فانی دیر
جهاندیراۉزگریش میدانی، چون کۉکلم قویاشدن چرخ،
.توپ اۉینر، ایلگیده قوس قُزَح نینگ صولجانی دیر
بهارایّامی بیتگن لاله لربغریده ، داغ اېرمس،
.چمنگه کوزیپلی بیدادی نینگ اۉچمس نشانی دیر
گلستان صحنی اوزره سرو اېرکین قدکۉترگن یۉق،
.کوره ش میدانیده تورگن وطن نینگ قهرمانی دیر
قووانیب یشنسه ارزیر وطن باتیر ییگیتلر گه،
.باری بویشناق اۉرمان نینگ قوریقچی ارسلانی دیر
چېکیب قیغو، لبیب، اۉلتورمه پولسیزلیک محیطیده،
.نصیبینگ گرادب دینگیزیدن دُرّ ِمعانی دیر
کابل، ۱۳۶۵- ییل جوزا آیی

سۉز اینجولری

آچ سۉزگه لبینگ، غنچه شگوفان بۉله قالسین،
یاشیرمه یوزینگ، آینه حیران بۉله قالسین!
گلشن سری یوز ناز ایله مستانه خرام اېت،
.کیم گل یوره‌گی لاله کبی قان بۉله قالسین
کیپریک اۉقین آت کۉز اوچیدن باقیب، اگرچه،
قربانینگ اېرور جان، ینه قربان بۉله قالسین!
کویینگده نې بۉلگی بوغریب اېتسه اقامت،
بیر کېچه اِرم باغیده مهمان بۉله قالسین!
دل، غم یېمه گر ساچگه‌لی یۉلیده زرینگ یۉق،
گر کېلسه، نثار قدمی جان بۉله قالسین!
گر مقدمیگه لایق اېمسدیر دېسه لر جان،
سۉز اینجولری هدیهٔ جانان بۉله قالسین!
شعرینگده، لبیب، اېندی او گل وصفینی کویله،
قۉی، دفترینگ اوراقی گلستان بۉله قالسین!
میمنه، ۱۶/۱۰/۱۳۶۵

بوزوق کۉنگیل

نازنینلر ایچره او نازک پری یکتا اېکن،
.کۉرکه بایلر خَیلیده یۉق تېنگی، بې همتا اېکن
او قدی طنّاز اۉتر بۉلسه به ناگه سیلکینیب،
.هر خیاباندن بلند آواز سلّمنا اېکن

حُسن اعجازین کۇر، اۇلدورگن زمان هم تیرگوزر.
غمزه‌سی جان آلگوچی دیر، لعلی روح افزا اېکن.
بیلمس اېردیم بینوا کۉنگیل نواسی باعثین،
اېندی بیلسم بو هم او گل عشقیده شیدا اېکن.
ای که ایسترسن سۉراغ او حُسن گنجی جاییدن،
هـر بـوزوق کـۉنـگـیـل ارا بـیل کیم اونگه مأوا اېکن.
کیمسه بزمینی چراغان دېدیلر اۉتگن کېچه،
انگله‌سم او آی رقیب اوییده بزم آرا اېکن.
اۉزگه‌لر ساری باقیب ایلرکن او شوخ التفات،
مېنگه قالگنده ولېکن، اسرو بې پروا اېکن.
عشق سوداسی کېتیرمس سود غوغادن بۉلک،
وه، بو نې غوغا باشیمگه، بو نېچوک سودا اېکن؟!
ایسته‌گن بیرله وصالینگگه یېتالمس‌میش لبیب،
دېر اېمیشلر کیم اونینگ بو ایستگی بېجا اېکن.
کابل، ۱۳۶۶- ییل

کۉزگوتحیُّری

یناغینگ باغ باغ آچیلدی، گلزارینگگه سلمنا،
قدینگ طنازلیک کۉرگوزدی، رفتارینگگه سلمنا!
لبینگ ــ آب بقا، خطّینگ ــ خضرآنینگ یقاسیده،
لطافت کانی سن، لعل اوزره زنگارینگگه سلمنا!
جمالینگ عکسی توشگچ سووبولور کۉزگو تحیّردن،
قویاشدېک کۉزقمیشتیرگوچی رخسارینگگه سلمنا!
گۉزللیک چرخی اوزره سېن قویاش وکۉرکلی آیلرنینگ،
بارین یولدوزکبی محواېتگن انوارینگگه سلمنا!
نگاری خواه رحم وخواه جوراېتسین، ولی عاشق،
دېگي لطفینگگه جان تسلیم وآزارینگگه سلمنا!
محبت نخلی چون بادامینگ اېرکن دام، انارینگ ــ نار،
توزاغینگ توشتی کۉنگیل بۉینیگه، نارینگگه سلمنا!
سېنی قۉیمس صدف ینگلیغ ادب بحریده اینجوسیز،
لبیب، ارزیردېسم : طبع گهربارینگگه سلمنا!
کابل، ۱۳۶۶– ییل اسدآیی

مونداق که یخشی یېرگه توشوبدور تاپیب قبول،
شک یۉق که مقبل او ل دوداغینگ خال هندویی.

مولانا لطفی

لبده‌گی خال

تاپدی حُسنینگ چمنستانیگه یۉل تا خالینگ،
قیلدی بوگلشن ارا میل تماشا خالینگ.

غبغبینگ نسترنستانیده گه بۉلدی مقیم،

گه بناگوش سمنزارین ایتیب جا خالینگ.

آل یناغینگ سری یوزلندی نیچون کیم تاپدی،

اوشبو گلشنده قیزیل گلنی دلارا خالینگ.

لیک کویدیردی بو تون اۉتلی یوزینگ تابی اونی،

شو سببدن قاره‌ییب قالدی سرا پا خالینگ.

سۉنگ سوسیز قالدی و زلفینگ ظلماتیده یوریب،

ایزله‌دی خِضر بولاغینی، نگارا، خالینگ.

یۉلده چون تالدی، چیقیب چیتگه تاپَی دیب راحت،

وه، نیخوش توتدی لبینگ کُنجیده مأوا خالینگ.

خِضردیک بیخبر او چشمه‌دن ایچگنده زلال،

بیلدی تاپمیش نی کیم ایستر ایدی حالا خالینگ.

ایندی نی غم اونگه گر کویدی تنی، چیکتی الم،

تاپدی چون خضر سویی هم دم عیسا خالینگ.

یۉق عجب لبده‌گی خالینگنی سیور بۉلسه لبیب،

که اونینگ دردینی قیلگوسی مداوا خالینگ.

کابل، ۱۳۶۶-ییل

سر لو حه قیلیب آلینگن بیت نی، مولانا لطفی دیوانینی مطالعه قیلیش جریانیده ۱۳۶۹- ییل سر طان آیی نینگ۱۴/۱۵ کیچه سی او چره تدیم.حال بوکه اوشبو غزل ۱۳۶۶- ییلیده یازیلگن ایدی. بو غزل مذکۉر بیت نینگ مفصل شرحی بۉلیب چیققنیدن حیرتده من. لبیب

سیوگی اۉتی

کۉزیمگه سینسیزین اوشبو آچون بوزوغ کۉرونور،

نیته‌ی آچوننی کیم اۉچماخ دغی تموغ کۉرونور.

بۉییتگگه اۉزنی نیچوک تینگ توته آلور طوبی،

او بیر یغاچ ایرور آلدینگده کیم بودوغ کۉرونور.

بقا سویی یقاسی اوزره اویسین اوردی مو خِضر،

یۉق ایرسه،او چوچوک ایرنینگ اوزه اوچوغ کۉرونور؟!

کیچیک‌لیگینگده سین، ای سیوگیلیم، بیلیک اۉرگن،

کیم ایل کۉزیگه بیلیملی کیچیک، اولوغ کۉرونور.

دیمه آچوننی یاروتمیش قویاش اۉزی یالغیز،

قرانغو تون بیلیک انواریده یاروغ کۉرونور.

قراغی تورکي کۉنگیل یورتیگه مو تارتدی چیریک؟

که هیلپیرب ساچی کیپریک باشیده توغ کۉرونور.

سۉره‌دیم: «او مینی سیوگی مو؟» دیب، منجّمدن،

دیدی: «او آی قاشیده یولدوزینگ ساووغ کۉرونور!»

لبیب، سیوگی اۉتی قَینه‌تور یوره‌ک قانین،

یۉق ایرسه، سۉزله‌سنگ آغزینگده نیگه بوغ کۉرونور؟

کابل، ۱۳۶۹-ییل

ينگی ميلاد

ای بـويـوک عـظـمـتـلـی دوران ابـتـگـن ايـجـاد اۇزبېگيم،

ابـسـکـی تـأريـخـيـده بـاشـلـب يـنـگـی مـيـلاد اۇزبېگيم.

بېردی شان و شوکتينگدن بو ظفر ياد اۇزبېگيم،

کيم تنيلدينگ عالم اهلی ايچره آزاد اۇزبېگيم!

تا حيات اوراقيدن ابرک ابزگو خطّين تنله‌دينگ،

چېکدی اوشبو انتخابينگگه زمان صاد اۇزبېگيم.

کېنگ فضاده، وه نېخوش، قاقدينگ قنات لاچين کبی،

قالدی تيشلب برماغين حسرتده صياد اۇزبېگيم.

ابندی کيم ابرکينليگينگ چاوی يايلدی دهر ارا،

مستقِلليکده سوريب دوران، يشه شاد اۇزبېگيم!

ابرک محبوبی جمالين قيل تماشا، نې آسيغ،

شيشه‌ده کۆرگوزسه‌لر بيزگه پريزاد اۇزبېگيم.

بـيـز ابـرانـلـر اۇغـلـی و آزاده خـلـق اولاديـمـيـز،

کۆپ اويات دير بيزگه بۆلماق ياتگه مُنقاد، اۇزبېگيم.

آلغه قۆی ابرکين قدم، خورسند بۆلسين دوستلر،

رشک اۇتيده کويسه کويسين بر چه حسّاد، اۇزبېگيم.

چون نصيبينگ بۆلدی استقلال قوتلوغ نعمتی،

شکر ابتيب اسره، بو نعمت دير خداداد، اۇزبېگيم!

کابل، ۱۳۷۰ـ ييل جدی آيی

يأس يوکی

دليگه جفاچی نگارنينگ کۆنگيل آهيدن اثر اۇلسه خوش،

کيم او آی بو کۆنگلی بوزوق المزده حاليدن خبر اۇلسه خوش.

قنی، يار آيلسه ترکِ يات، اۇزی بيزگه کۆرگوزيب التفات،

که وصال مشرقيدن تانگ آتسه و غم تونی سحر اۇلسه خوش.

مېنگه سۆز دُريدن اوگون يۆليگه نثار ابترگه گُهر قنی؟

قيله‌ی اونگه ساوغه بو اينجونی، شو بيلن نگار اگر اۇلسه خوش!

ادب و بيليک که متاع ابمس، باری بير پشيزگه ارزيمس،

سېنگه وصل بزمی چو دور هوس چاغير ايله ماحضر اۇلسه خوش!!

کيشيلرگه کوزه اوشاتگوچی سوکېتيرگوچيدن ابکن عزيز،

بوزمان ابليگه زهی تميز، آسيغ اۇرنيگه ضرر اۇلسه خوش!

نه بو دهر ابليده اويات و ننگ، نه بار اوشبو خَيلده فرّوهنگ،

چو دور اهل فضلگه عرصه تنگ بو جهانده شور و شر اۇلسه خوش!

دل و جانگه يأس يوکی آغير توشيب اۇرتنور اۇتيدن بغير،

کېل اياقچی، سېن مېنگه سون چاغير،که کۆنگيل دماغی تراۇلسه خوش.

ابشيتووچی بۆلمسه نکته دان، نېچه سۆزنی ابتگونگ آچيق بيان،

سېنگه دور، لبيب، يۆريق همان بو فسانه مختصر اۇلسه خوش.

کابل، ۱۳۶۹ـييل، حوت آيی

آرتیق ناز

نې زیبا جلوه قیلدینگ، سرو طنّازینگگه سلمنا،
آچونده قۉیدی محشر، حُسنِ ممتازینگگه سلمنا!
ساچینگ «واللّیل» شرحی دیر، «طهورا» شربتی ابرنینگ،
جمال آیاتیدن تفصیل و ایجازینگگه سلمنا!
توشر باشینگدەگی گلنار یاغلیغ، گه یوزینگ اوزره،
قویاشگه سایه سالگن او سراندازینگگه سلمنا!
مېنگه وصلینگ بهاری قیلدی هجران چۉلینی گلزار،
قوروق یازی، نې کۉرکم یشنەدی، یازینگگه سلمنا!
وجود اِیله عدم رازینی انگلب بېل و آغزینگدن،
بۉلیبمن بار و یۉقدن واقف، او رازینگگه سلمنا!
نېچه کیم حُسنینگ آرتر، اۉکسەلورعشاققه مهرینگ،
نې استغناچی دلبرسن، کۉپ و آزینگگه سلمنا!
نیاز اهلی اوسانمس هر نېچه نازینگنی آرتیرسنگ،
دېگەیلر تابوغینگده یېراۉپیب نازینگگه سلمنا!
سېنگه، ای جان قوشی، یار اورەمی بۉلمیش اِرم باغی،
نې خوش اوچدینگ او اوچماق ساری، پروازینگگه سلمنا!
قیو گُل وصفیده مونداغ بېزنمیش دفترینگ رنگین،
لبیب، آیتور اۉقیگن طبع گلبازینگگه سلمنا!
کابل، ۱۳۷۰-ییل ۱۸ حوت

تویغولریم، قیغلریم" ایکّینچی قِسم"

سیزنی سېورمن!

ای حُسن اېلیده حور لقا، سیزنی سېورمن،
تاپینگ بو گۉزللیکده بقا، سیزنی سېورمن!
یاشسیز، یشنگیز فخرلنیب اوشبو آچونده،
حقدن بو ابرور مېنگه رجا، سیزنی سېورمن.
کۉز تېگمەسین او یوزگه که غایتده گۉزل دیر،
تعوید آلینگ همده دعا، سیزنی سېورمن.
بو حُسن و ملاحت بیله بو خُلق و نزاکت،
تنگریدن ابرور سیزگه عطا، سیزنی سېورمن.
جان گلشنیده مهرینگیز ایلدیز قیلیب اۉسگن،
یارب، بو نېچوک مهر گیا، سیزنی سېورمن.
زلفینگگه کۉنگیل باغلەدیم، امّیدیم اوزون دیر،
کۉرمنگ مېنگه حِرماننی روا، سیزنی سېورمن.
شایستەلیگیم بۉلمسه هم خدمتینگیزگه،
بیزدن ایەمنگ مهر و وفا، سیزنی سېورمن.
عشقینگ یۉلیدن یانماغیم امکانی یۉق، ای یار!
گر کېلسه وفا یا که جفا، سیزنی سېورمن.

جان مؤنسی تون‌ـکون چوخیالینگیز ابرور، بس،
یؤق بوندن اوگون باشده هوا، سیزنی سېورمن
سېوماق نې اولوغ بخت مېنگه سیز کبی آینی،
قیلمنگ ینه بختیمنی قرا، سیزنی سېورمن.
محنت نېچه چېکسم سیز اوچون، مېنگه بو راحت،
دردینگیز ابرور عینِ دوا، سیزنی سېورمن.
سېوگیم چین ابرور سیزگه، اؤرین شبهه‌گه یؤق دیر،
سؤزیمگه اینانینگ، به خدا، سیزنی سېورمن.
اظهار محبتده تیلیم بیرله دلیم بیر،
قَولیمگه ابرور تنگری گوا، سیزنی سېورمن.
عمر اؤتدی، ولی فتنه‌چی قاش و کؤزینگیزدن،
باشیمگه توشیب طرفه بلا، سیزنی سېورمن.
یاشینگیز اوزون بؤلسین و هم حُسنینگیز افزون،
آیلب حقینگیزگه بو دعا، سیزنی سېور من.
اؤز سېوگیسینی سیزگه لبیب آیله‌دی اظهار،
نؤلغی دېسنگیز سیز هم اونگه: «سیزنی سېورمن».
اسلام آباد (پاکستان)
۱۳۷۶ ییل، جوزا آیی نینگ ۲۸/۲۷ کېچه سی

نوایی

هرنېچه دېدیم که کون‌ـکوندین اوزه‌ی سېندین کؤنگول،
وه که کون‌ـکوندین بترراق مبتلا بؤلدوم سنگه.

سېوگی رمزی

سېنی کؤرگن زمان مهرینگ اؤتی توشگندی جانیمگه،
بیراق، بیلمسدیم اوشبو عشق اؤت سالگی جهانیمگه.
بوعشق ابرمس، هوس دیر دېب، نېچه وقت ابنده‌مَی یوردیم،
بېریلمی تویغو و احساسگه، باقمی روانیمگه.
کورشدیم کؤپ سېنینگ عشقینگ سپاهیگه توریب قرشی،
بو فوج اؤتروسیده مغرور اؤلیب تاب و توانیمگه.
خیالینگ نقشینی یووماق اوچون دل لوحیدن بیر یؤل،
تیه‌ندیم نېچه ییغلب یاشیرین اشکِ روانیمگه.
ولېکن برچه کوششلر بو یؤلده بؤلدی بېهوده،
کؤنگیلگه اؤرنه‌دی نقشِ خیالینگ، بلکه جانیمگه.
او اؤتدن کیم کؤنگیل مُکیگه یاقدی اؤتلی رخسارینگ،
نه یالغیز کویدی جان، بل توشدی اؤت هم خان و مانیمگه.
حیاتیم‌نینگ گؤزل مضمونیگه آیلندی چون عشقینگ،
لب آچسم سؤزگه، نامینگدن بؤلک کېچمس زبانیمگه.
نېچوک سېوگی ابرور، نې عشق بو، قنده‌ی محبت کیم،
وجودیمنی بوتون تسخیر ابتیب یوغریلدی قانیمگه!

کۆنگیل گلزاری یشنبدیر بوگون مهرینگ بهاریدن،
کېل اېندی لطف ایله سیر اېتگه‌لی بو بوستانیمگه.
کولیب بختیم قویاشی بۆلگی اقبالیم تونی آیدین،
اۋشل دم کیم همادېک سایه سالسنگ آشیانیمگه.
قیلور یاشلیک، توشونمس نظمدن او سېوگی رمزینی،
خدایا، بیلدیر اوشبو سِرنی یاش نامهربانیمگه!
اسلام آباد ــ پشاور
۱۳۷۶ـ ییل سرطان آیی نینگ
۱،۲ کونلری

کۆککه یېتر باش

یاشینگ قریگن دېمه که بیر یاشنی سېورمن،
قدّیم نېچه یا بۆلسه، کمان قاشنی سېورمن.
او شوخ کۆریب تېلبه‌لیگیم مېنگه تاش آتسه،
سورتیب کۆزیمه هم اۋپیب او تاشنی سېورمن.
یات اېرمس او آی مېنگه، اېرور اصلیده قرداش،
یاتدن مېنگه نې فایده، قرداشنی سېورمن.
باشیمده چو سوداسی، سرافرازلیگیم شول،
بو فخر بیلن کۆککه یېتر باشنی سېورمن.
کۆز تینمسه هر تون ییغیدن هجریده تانگ یۆق،
یاشده یوزی عکسینی کۆریب یاشنی سېورمن.
حُسنیگه قوشر حُسن توشیب زلفی یوزیگه،
گلبرگی اوزه سنبلی چیرماشنی سېورمن.
دلداردن اۋزگه مېنگه یۆق عشق ارا همراز،
او رازگه محرمنی، او سِرداشنی سېورمن.
عادتده زمان خوبلری باینی سېورلر،
تانگ یۆق دېمَسه مېن کبی قلّاشنی، سېورمن.
«کیمنی سېوه‌سن؟» دېب، سوره‌سه یار، دېگه‌یمن:
«سېن یاشنی، پریوشنی، قلم قاشنی سېورمن!»
مزار شریف، ۱۳۷۶ـ ییل، ۱۰ـ سرطان

قراکۆزوم، کېل و مرد ملیغ ایمدی فن قیلغیل،
کۆزوم قراسیده مردم کبی وطن قیلغیل.

علیشیرنوایی

قرا کۆز مد یحه سی

قَیدن تاپیلدی آغریق، بیلمان، قرا کۆزینگگه،
یا تیگدی مو یامان کۆز، ای جان، قرا کۆزینگگه؟
دنیا قرانغو بۆلدی کۆزیمگه تا اېشیتدیم،
بېمارلیک قیلیبدیر جولان قرا کۆزینگگه.

کۉز آغریغینگنی تینگلب آچدیم دعاگه قولنی،

حقدن تیلب شفا و درمان قرا کۉزینگگه.

کۉک اوزره ینگی آی و باغ ایچره نرگس اۉلسین،

صدقه کمان قاشینگگه، قربان قرا کۉزینگگه!

کۉزگوگه باقمه آرتیق، کۉزیمگه باق کیم اېرور،

گلدېک یوزینگگه مفتون، حیران قرا کۉزینگگه،

کۉنگلیم اوییده مهمان دایم سېنینگ خیالینگ،

کیم‌نینگ خیالی، بیلمم، مهمان قرا کۉزینگگه؟

محض التفاتیدن دیر حالیمگه باقسه گاهی،

یۉق اېرسه، کیم بېرالگی فرمان قرا کۉزینگگه؟

اۉتکیر نگاه بیرله کۉنگیل سۉزین اۉقیرسن،

راز دلیم اېمسدیر پنهان قرا کۉزینگگه.

تورکِ پری نژادیم، یېتمس گۉزللیک ایچره،

هند و ختا و روم و ایران قرا کۉزینگگه!

تاغ هم کویر ماموقدېک اوتلوغ نگاهینگیزدن،

نی جرأت اِیله باقگی انسان قراکۉزینگگه؟!

نظم اهلی کۉزنی کافر دېرلر، ولې مېنیمچه،

کافر او کیم کېتیرمس ایمان قرا کۉزینگگه!

بیر شعر بیرله بۉلمس وصفی ادا کۉزینگ نینگ،

توزسم کېره‌ک غزلدن دیوان قرا کۉزینگگه.

کیپریکلرینگدېک آچیب قۉلنی دعاگه دېرمن:

«بېرسېن شفای عاجل یزدان قرا کۉزینگگه!»

مزار شریف،

۱۳۷۶ـ ییل، اسد آیی نینگ ۳/۲ کیچه سی.

کۉکردی چمن گلعذاریم قنی،

سهی سرو بویلوق نگاریم قنی؟

مولانا لطفی

قووانچ و تَیَنچ

مېنینگ تورکِ تازی نژادیم قنی؟

پری چهرهٔ حور زادیم قنی؟

وفا اېستب اوندن، جفا تارته‌من،

یېتیشسه قولاغیگه دادیم، قنی.

نې تانگ اېسته‌مس کۉنگلیم اېل الفتین،

که اوندن بۉلککه ودادیم قنی؟

سفرگه بارورمن کۉرالمَی اونی،

کېلیب قیلسه بیر خیر بادیم، قنی.

هدِیَّه قیلردیم قدومیگه جان،

مېنینگ ساری قۉیسه بیر آدیم، قنی.

جهانده او آی عشقیدن تشقری،
قووانچیم، تیه‌نچیم، عمادیم قنی؟
ایمان لحظه فارغ اونینگ یادیدن،
او هم قیلسه بیر لحظه یادیم، قنی.
نې ایرمیش لبیبینگ مرادی، دېدینگ،
وصالینگدن اۉزگه مرادیم قنی؟
مزارشریف،
1376ـ ییل، اسد آیی نینگ
۲۵/۲۴ کېچه‌سی

حُسن بهاری

هرکیم که سېور سیز کبی بیر کۉزی قرانی،
اۉز جانیگه ساتقین آلور البتّه بلانی.
یوز شُکر کیم اوّل بو بلا مېنگه یۉلیقدی،
تنگری اۉزی چون کۉردی روا اوشبو عطانی.
قَیدن کۉزینگیز اۉرگنه‌دیر فتنه‌چیلیکنی،
کیمدن سبق آلور قاشینگیز ناز و ادانی؟
سیزنی سېوه‌من دېرمن و سیز شبهه‌لنورسیز،
تانوق کېتیره ی، بۉلمسه، سېوگیمگه خدانی.
چون صاف کۉنگیللیسیز و هم پاک اېتکلی،
پس، قدر قیلورسیز، گۉزلیم، صدق و صفانی.
هر ییرده که بار حُسن، اونینگ زېبی حیا دیر،
حق سیزگه عطا قیلگن اۉزی کۉرک و حیانی.
قاصد قنی تا سیزگه پیامیمنی یېتورگی،
هر تانگ مېن و یاردمگه چقیرماق صبانی.
هر نېچه که عمریمنی خزان قیلدی غمینگیز،
سیز حسن بهاریده تاپینگ نشؤو نمانی،
نبضیمنی توتیب کۉردی طبیب، آیدی چېکیب آه:
«کیم عشق مریضیگه یازه‌ی قیسی دوانی؟»
اۉتگن کېچه سېوگینگیز و کۉنگلیم حقیده، کۉپ
اۉیلردیم و هاتفدن اېشیتدیم بو ندانی:
کای پاک محبت یۉلینی تنله‌گن انسان،
عمرینگ باریچه سېوگین اۉشه کۉزی قرانی!
ایران، (مشهدـ مازندران یۉلیده)
سه شنبه کونی، ۱۳۷۶ـ ییل ۲۸ اسد

تویغولریم، قیغلریم" اوچینچی قِسم"

سېوگی جُرمی

ای کۉنگیل، دوران میسّر قیلمه‌دی کامینگنی هم،
سونمه‌دی عشرت مییدن تۉلدیریب جامینگنی هم.

قۉیگن ایردی رنجدن تقدیر آغازینگ اساس،
درد بیرله ایندی بیتکزگوسی انجامینگنی هم.
یار هجری بوزدی اشکینگ یا مغیریدن کۉز اویین،
نی عجب، یاپسه پریشان قاردن تامینگنی هم.
دهر آشوبیدن آرامینگ یۉق ایردی، ای کۉنگیل،
سینگه بدرام آیله‌دی شوخ دلارامینگنی هم.
ایندی کیم محروم بۉلدینگ دولتِ دیداریدن،
یبتکیزه آلمس‌سن اومهوشگه پیغامینگنی هم.

قیل طلب زلفی خیالیدن قرا بختینگگه کام،
عارضی یادیده یاروت صبحی یۉق شامینگنی هم.
ایسته‌سنگ کیم سِرّ عشقینگ بیلمه‌سین بیدردلر،
ییغله کۉزدن یاش چیقرمی، یوتگیل آلامینگنی هم.
لیلةالقدر او کیچه کیم توشده کۉرسنگ یارنی،
انگله یلدا هجری بیرله کیچگن ایّامینگنی هم.
نی تغافل دیر که بیر باقمَی کۉزینگ بیماریگه،
خسته‌دن توتدینگ دریغ، ای دوست، بادامینگنی هم.
چون«مینی جاندن سیور» دیب،رنجیدینگ،قیلدیم قرار،
تیلگه آلمسلیککه اوصافینگنی هم، نامینگنی هم.
پاک سیوگیمنی، اگرچه، بیلدینگ اۉز نامینگگه عار،
تشله‌مه حرمانده بو بیعار بدنامینگنی هم.
گر سوچوک سۉزگه ایمسمن لایق، ای جان، بنده نی،
بی نصیب ایتمه نثار ایلرده دُشنامینگنی هم.
کۉنگلینگ ایستر یارنی وصلینگگه قیلسنگ کامیاب،
گاه گاهی یۉقله‌گیل بو زار ناکامینگنی هم.
سیوگی جرمی نینگ جزاسی گر اۉلیم دیر، ای کۉنگیل،
عشقینی ترک آیله‌مه، حکم ایتسه اعدامینگنی هم.
مزارشریف، ۱۳۷۶- ییل
جمعه کونی، حوت آیی نینگ ۲۲ سی

تجلی کۉزگوسی

سیزنی سیوه من، سیز مینی خوش کۉرمه‌سنگیز هم،
قاشیمگه کیلیب بیر نفس اۉلتورمه‌سنگیز هم
گر ساغ بۉله‌ی، خواه کسل، سیز بیله کۉنگلیم،
حالینگ نیچوک،ای خسته دیبان، سۉرمه‌سنگیز هم.
حدّیدن آشیب سیودی کۉنگیل سیزنی، اۉلر زار،
سیز جَورنی حددن اونگه آشورمه‌سنگیز هم.
گر قتلیم ایرور مقصدینگیز، قهر نی حاجت،
هجر اۉلدیره‌دیر بیزنی، سیز اۉلدورمه‌سنگیز هم.

بو تېلبەنی بیر یۉل آووتینگ وعده بېریب وصل،
سۉنگ، مَیلی، اۉشه وعدەده سیز تورمەسنگیز هم.
حق نوری تجلّیسیگه دیر کۉزگو یوزینگیز،
مېن خود باقه آلمم اونی یاشورمەسنگیز هم.
ای تاش بغیرلی گۉزل، اۉلگوم غمینگیزدن،
باشیمگه جفا تاشینی یاغدورمەسنگیز هم.
سېوگینگیز اېرور، بۉلسه تیریکلیکده قووانچیم،
کۉرگوزمەسنگیز مِهر و قووانتورمەسنگیز هم.
مزارشریف،
۱۳۷۷ـییل، حمل آیی نینگ ۳/۴ کېچەسی

اېزگو مقال

طالع قنی، دېسم که وصالینگ بیله خوشمن.
گر ممکن اېمس وصل، خیالینگ بیله خوشمن.
کۉنگلیمگه تیەنچ اۉلدی قدینگ یادی عصادېک،
جان گلشنیده تازه نهالینگ بیله خوشمن.
گل سیریدن آچیلمەدی هجرینگده کۉنگیل، لېک
سېن آینی کۉریب توشده جمالینگ بیله خوشمن.
حُسن آیتی معناسېنی بیر نقطەدن انگلب،
اۉرگندیم، اۉشه یوزدەگی خالینگ بیله خوشمن.
تېنگ توتماق اېمس رسمِ وفا سیزگه بیراونی،
نې تیل بیله آیتەی که همالینگ بیله خوشمن.
بۉلدینگ عدم او تار آغیز اسرارینی اۉیلب،
ای خسته کۉنگیل، فکر محالینگ بیله خوشمن.
سۉردینگ لبیدن کام، جسارت قیلیب اظهار،
یۉق گرچه، جواب اونگه، سوالینگ بیله خوشمن.
تورکي غزل اۉلگن تنیگه بېردی سۉزینگ جان،
فخرینگ شو لبیب، اېزگو مقالینگ بیله خوشمن.
مزارشریف،
۱۳۷۷ـییل سه شنبه کونی حمل آییدن ۲۵

قۉیمه منت کیم یوزیمدېک پاک یوز هیچکیمده یۉق،
بویله عشقِ پاک هم کیم مېنده باردور کیمده بار؟

نوایی

عفتلی کلام

ایمان کېتیرورمن، دېسنگز مېنگه: یوزیم پاک،
سیز داغی اینانینگ بوسۉزیمگه که کۉزیم پاک.

شکسیز آقرور باقسه یوز ینگیزگه یامان کۉز،
نېچون کیم اېرور ذاتینگیز، ای آهو کۉزیم، پاک.
قُدّسیتیم اثباتگه محتاج اېمس دیر،
چون کېلدی تمیز اصلیم، اریغ نسلیم، اۉزیم پاک.
عقّتلی کلامیمگه کیشی عیب تاقالمس،
گوهردېک آغیز حُقّه‌سیدن چیقدی سۉزیم پاک.
پاکیزه فضا نخلِ وجودیمگه بېرور قوت،
سو تازه مېنگه، لقمه حلال، آش و توزیم پاک.
اېگنیمده اگر فاخره اطلس یۉق، اېمس عیب،
فخریم شو که فقر ایچره الاچه و بۉزیم پاک.
اۉتلوغ یوزینگیز اۉرته‌سه بغریمنی کباب اول،
آقیزسه ساووق مېرینگیز اشکیمنی، موزیم پاک!
مزارشریف،
۱۳۷۷-ییل ثور آیی نینگ ۱۳- کونی

خیال

وصف اېتگه‌لی اینگیچکه بېلینگنی خیال اِیله،
کۉنگلیم قیل اوچیده بو خیال محال اِیله.
تا یېر و کۉکده دعوی حُسن اېتمه‌سین کیشی،
آی و قویاش و گلنی اویالتیر جمال اِیله!
لعلینگ تکلّم اېتدی، مېن «آری، بلی» دېدیم،
آیتور کولیب: «بلی، تنیلور اری بال اِیله»!
هر نېچه کیم جواب بېرورمن سواليگه،
مېندن او شوخ اۉقووچی سۉز آلور سوال اِیله.
کوندوز یوزی خیالی، کېچه زلفی فکریده،
وا حسرتا، کېچر بوتون عُمریم خیال اِیله.
حالیم غمیده بسکه بۉلور کون سه‌یین آغیر،
بیلمم، قچانگه تېکرو یشرمن بو حال ایله؟
قیلمس یوز ینگگه باقگه‌لی جرأت بیراقدن،
وصلینگ تیلر لبیب نې حدّ و مجال اِیله؟
مزارشریف،
۱۳۷۷-ییل ثور آیی نینگ ۲۷/۲۸ کېچه‌سی

قیزیل گل

تا باغ حریمینی مقام اېتدی قیزیل گل،
عطرین تره‌تیب فیضینی عام اېتدی قیزیل گل.
سرمست بۉلور تانگ چاغی شبنم چاغیریدن،
کۉرگیل که نېچوک عیش مُدام اېتدی قیزیل گل.
سیر آیله چمنزارنی، کۉر رنگ هجومین،
یوز تورلی چېچک بیرله قیام اېتدی قیزیل گل.

گلشن سریدن نوحه‌سی رنگین اېشیتیلدی،
بُلبُلنی مگر اؤزیگه رام اېتدی قیزیل گل.
آیدین که اونگه ذاتی اېمس دیر بو لطافت،
آل عارضینگیزدن اونی وام اېتدی قیزیل گل.
بېهوده توتر یار یوزی بیرله اؤزین تېنگ،
قیلمَی اویات اندیشهٔ خام اېتدی قیزیل گل!
بیر کولدی همان رنگی اوچیب برگی تؤکیلدی،
عیش اوییده، کؤر، نېچه دوام اېتدی قیزیل گل؟
هر گل چمن اشعاریگه بیر مطلع آچیبدیر،
لېکن بارینی حسنِ ختام اېتدی قیزیل گل.
مزار شریف، ۱۳۷۸ –ییل 29 حمل

بختسیزلیک

نا خوش خبر کؤنگیلنی ییغلتدی غم بیله زار،
کیم او کوموش بیلککه تاشدن یېتیبدیر آزار.
بېقدر تاشنی کؤر کیم مرمرنی سېندیریبدیر،
بد جنس خاره‌گه باق، قیلمیش بلورنی خوار.
جان باغی سرو نازی لایگه تییب ییقیلمیش،
تاشگه تېگیب ساغ ایلگی، دردا که بؤلمیش افگار.
گل شاخه‌سیگه آسیب یېتگنلیگینی انگلب،
باغ ایچره بلبل آهی کویدیردی برچه اشجار.
طوبا قدینی بونده‌ی لایگه ییقیتگنینگدن،
ای چرخ، بؤلسنگ اېردی توپراق اؤزه نگونسار!
کوموش بیلککه تېگماق تاشگه نې حد، کیم اونگه،
آلتون بیلک اوزوکدن باشقه اېمس سزاوار.
جورینگ تاشی، نېچه کیم، کؤنگلیمنی سیندیریبدیر،
کؤرمم روا قده لگه ی پاک اېتکینگگه بیر خار.
دنیا یوزینی بیر-بیر ایسترسنگیز تاپیلمس،
بیر بینوا که بؤلگه‌ی او سیزگه مېن کبی زار.
وه، بو نې بختسیزلیک دیر عشق ارا مېنگه کیم،
مېن سیز-له فخرلنسم، سیز مېندن اېتسنگیز عار.
حقدن شفای کامل ایستر لبیب سیزگه،
او بیر دعاچینگیز دیر جسمیده تا که جان بار.
مزارشریف،
۱۳۷۸-ییل ثور آیی نینگ ۳/۴ کېچه‌سی

دواسیز درد

یوریبمن عشقینگ اؤتیده کوییب آواره-آواره،
علاج ایستب دواسیز دردگه بېچاره-بېچاره.

بولوتگه تۉلدی کۉک هجران تونی آهیم توتونیدن،
غمینگده آقدی کۉزدن قان یاشیم فوّاره.فوّاره.
کولرسن آه و افغانیمنی تینگلب هر کېچه آی.آی،
ولې حالیمگه ییغلر آسمان سیّاره.سیّاره.
حیات اُمّیدی جانیمگه بغیشلر لعلینگیز، اما،
بۉلیبدیر غمزه‌نگیز قتلیم اوچون خونخواره.خونخواره.
کۉنگیل دیدارینگیزگه، ای قویاشیم، اویله دیر مشتاق،
که بیر کۉرسم ینه کۉرگیم کېلور دوباره.دوباره.
شکایت قیلگه‌لی سیزدن تیلیم بارمس، ولې بو چین:
اۉزیدېک قیلماق ایستر سیزنی بیر مکّاره، مکّاره،
سېپرزخمیمگه توز هرکیمسه سیزنی«مهرسیزدیر» دېب،
بو تیللر تیغی و توزدن کۉنگیل کۉپ یاره دیر یاره.
من و وصل التماسی، نې حکایت؟ بو شرف بس کیم،
ییراقدن، گر ببریلسه رخصتِ نظّاره، نظّاره.
اېمس وقتینچه‌لیک بو پاک عشقیم بوالهوسلردېک،
سېورمن سیزنی تا بار تنده جان همواره.همواره.
مزار شریف، ۱۳۷۸ هـ. ش. ییل
اسد آیی نینگ ۲۸ی

قویاشگه تېنگ محبّت

لعلینگ مینگیزلی کانده عقیق خوشاب یۉق.
تیشینگ کبی دېنگیز تویبده دُرّ ناب یۉق.
تېر قطره‌سی نې خوش بېزه‌دی عارضینگنی، کیم
شبنمدن اویله گل یوزیده هم گلاب یۉق.
ایستر کۉنگیل که سروینگ اایاغیگه قۉیسه باش،
چون اۉزگه بیر نهالده بو آب و تاب یۉق.
دل کشورینی بوزدی سالیب عشقیگ انقلاب،
آبادلیکنی، آری، اېتر انقلاب، یۉق.
یالغیزدېمان که حُسن اهلیده بې نظیرسیز،
فضل و ادبده سیز کبی عالیجناب یۉق.
شعر انگله‌ماقده ذهنینگیز اۉتکیردیر اویله، کیم
معنی یوزیده، تا که باقرسیز، حجاب یۉق.
بو فنده چون لیاقتینگیز بار، کتاب اۉقینگ!
هر علمده مطالعه‌سیز اکتساب یۉق.
سیزگه کتاب بیرگوچیلرکۉپ اېمیش، ولی
مېندن بۉلکده سیزگه مناسب کتاب یۉق.
کۉنگلیم کتابی جالب اېرور هر کتابدن،
کیم اۉزگه بیر کتابده بو فصل و باب یۉق.

هر فصل و بابی شرح قیلور سېوگی رمزینی،
سۉز دُرّی بیرله کیم عددیگه حساب یۉق.
گر قیلسنگیز مطالعه اوشبو کتابنی،
بیلگه‌یسیز، اونده بیر سخن ناصواب یۉق.
چون یاشسیز و گۉزل، بیلینگ احباب قدرینی،
دایم بو حُسن دوری و عهدِ شباب یۉق.
گر رنج تارتگن اېلگه کېلور بۉلسه رحمینگیز،
هجرانینگیزده مېن کبی چېککن عذاب یۉق.
مأیوسلیک تونی، نې قرانغو دیر، آه کیم
اونده امید یولدوزیدن بیر شهاب یۉق.
قاچیب قوتیلماق اېندی مېنگه عشقدن محال،
تقدیردن، بلې، کیشیگه اجتناب یۉق.
کم سیتمنگیز محبّتیم، ای حُسن یولدوزی،
کیم کۉکده هم بو مِهرگه تېنگ آفتاب یۉق.
سېوگیمنی رد قیلورگه آشیقمنگ، پریوشیم،
تېلبه کۉنگیلگه سیزدن اوگون انتخاب یۉق.
مزارشریف، ۱۳۷۸ـ ییل
سنبله آیی نینگ ۲۵ـ ی

عید قوتلاوی

کېلیبدیر عید اولوسگه، لېک بیر کېلمس مېنینگ عیدیم،
نېته‌ی عید آیینی، یاروتمسه کلبمنی خورشیدیم.
سنرمن کون، باقرمن آیگه دیداری امیدیده،
مبدّل ایله‌مه مأیوسلیککه، یارب، اُمّیدیم!
محبت آسمانیده سېن‌ـاۉق ناهید و چۉلپانیم،
کۉنگیل تختیده سېندن اۉزگه یۉق دارا و جمشیدیم.
اجل، ممکن اېمس، قطع اېتسه عشقیم داستانینی،
مسلسل سنبلینگ تاریگه باغلیق عمر جاویدیم.
بیلورمن، کیم کۉنگیلده بو غریبینگدن غبارینگ بار،
ولې بیلمم گناهیم، کیم نې ایش قیلدیم، نې سۉز دېدیم؟
چو کونگلینگ پاک اېرور، آخر توشونگونگ پاک سېوگیمنی،
ایشانچیم کامل اوشبو سۉزگه، یۉق دیر ذرّه تردیدیم.
مبارک سېنگه بۉلسین عید، بل قوتلوغ او ساعت، کیم
یوزینگ نوری توشیب عید آیینی یاروتسه، ناهیدیم!
طربدن یشنه سېن حُسنینگ گلی بو عید ایّامی،
فراقینگده نېچه کیم اوچدی رنگیم، کویدی هم هیدیم.
اگر چه او لوالا لباب ایچره اسمیم دیر لبیب، امّا،
محبت دشتی نینگ مجنونیمن، غم یتاغی ـ بېدیم.
مزارشریف،

قمری ۱۳۲۰ـییل رمضان آیی نینگ ۲۹/۳۰ کېچه سی

(شمسی ۱۳۷۸ـییل جدی آیی نینگ ۱۵/۱۶ کېچه‌سی)

سېوگی سیناوی

سۉرگه‌لی بېمار احوالین طبیبیم کېلدیلر،

ای محبّت، سېنگه رحمت کیم حبیبیم کېلدیلر!

وه، بو نې لطف ایردی کیم یۉقلب مېنی او کۉرکه بای،

حالینگیز مېنسیز نېچوک دېب، ای غریبیم، کېلدیلر.

او لطافت گلشنی نینگ ینگی آچیلگن گلی،

نوحه آرتیق چېکمه سېن دېب عندلیبیم، کېلدیلر.

کۉردیلر غم بستر یده کیم نصیبیم درد اېرور،

بۉلسه دېب دشمن نصیبی بو نصیبیم، کېلدیلر.

یۉل آچرلر کۉنگلیم اسراریگه اشعار یم اۉقیب،

نکته‌دان و رمز انگلاوچی ادیبیم کېلدیلر.

نېچه ییل دیر توتدیلر بیزنی سیناوگه عشق ارا،

بویله آیلب امتحان صبر و شکیبیم، کېلدیلر.

بیلدیلر کیم اۉزلریدن اۉزگه یۉق دیر همدمیم،

قالمه سېن دېب، اېندی مؤنس‌سیز لبیبیم، کېلدیلر.

مزارشریف،

۱۳۷۸ـ ییل حوت آیی نینگ ۱۳ـ سی، جمعه کونی

تویغولریم، قیغولریم" تورتینچی قِسم"

آه توتونی

ناتوان جسمیم قوریدی اویله کیم خرما یغاچ،

غیرگه تابۉلدی یار اوگلرخ خرمایی ساچ..

گل کبی رخساری وخرمایی ساچی فکریده،

کۉزلریمگه توشدی گل، آهیم توتونی بیرقولاچ.

یوزیده خرمایی زلف واېگمه قاشی اویله کیم،

گل اوزه سنبل شاخیده لانه قورمیش قرلیغاچ.

گل یوزی، خرمایی ساچی هجری نینگ بیماریگه،

تازه گل بیرله قوشیب خرما پیشیرگیسیزکوماچ.

توشمه یین گل یوزلیلر خرمایی زلفیگه اسیرـ

دېسنگ، ای جان، هیدلمه گلنی، ییمه خرمانی آچ.

گلنی خندان کۉرسنگ وخرمانی پیشگن باغ ارا،

جلوه سیگه باقمه بلکیم باققه کیرمه، ناری قاچ!

گل یوزی شوقیده خرمایی ساچیگه چیرماشیب،

قالمه اېندی، ای لبیب، اېسینگنی ییغ، کۉزینگنی آچ!

مزارشریف،

قویاش هجری ۱۳۸۴- ییل

قصیده لر

بشردهاسی

جهانگه یاغدوساچیب اۋن بیشینچی عصرهرات،
منوّرایله دی پارلاق قویاشیدن ظلمات.
تمدن اوجیده یوکسک اۋرین آلیب اۋزیگه،
قازاندی شهرت وعالم ارا چیقاردی آت.
ثمرگه یېتدی اۋشل دورعلم وفن باغی،
ینه ادب بیله فرهنگ قصری تاپدی ثبات.
بوعصرایچره نه یالغیزهرات بلکه جهان،
ضیاگه تۋلدی اۋشل آفتاب نوریده بات.
چاپیشگي اویله که پروانه شمع گردیگه،
ییغیلدی کۋپ اوقویاش تیکره- تاشیگه ذرّات.
چوشرح ایله سم اوآفتاب شهرتینی،
نوایی اونگه ــ تخلص اېرور، علیشیر ــ آت.
فضیلت وادب علم ومعرفت ایچره،
زمانه کۋرمدی اونداق بویوک گرامي ذات.
مدام غایه سی انسانسېورلیک اېردی اونینگ،
همیشه ایسته گی محنتکش اېلگه اېردی نجات.
زمان وعصرتقاضاسینی اثرلریده
بیان اېتیش بیله اثباتلب کېچیردی حیات.
بونوع قیلدی بیان فکرین او اولوغ انسان،
«که اېل غمین ییمه گن کیمسه گه یۋق آدم آت».
سخنده توسنی نینگ کیمسه گردیگه یېتگي؟
که آلغه توشدی ادب عرصه سیده اۋینتیب آت.
بۋلیندی تورکچه اشعاری تۋرت دیوانگه،
که هربیریسی اونینگ دیرجهاننما مرآت.
شونیینگ کبی ینه بېش مثنوی بیتیب قیلدی،
بوتیلده «خمسه» یازیش ممکن اېرکنین اثبات.
ینه دری ده یازیب شعرتوزدی بیردی بیر دیوان،
که هرجهتدن اېمس آز اونده هم حسنات.
تمام شعری بو شیرین کلام شاعرنینگ،
مثال شهدوشکر یاکه کان قندونبات.
طرب بغیشله گی آنینگ کۋنگیل گه هربیتی،
که هرسۋزی اېرورافسرده جانگه آب حیات.
بشردهاسی ــ نوایی صفاتی نامعدود،
که هرنېچه دېسم اۋلمس تمام اونگه صفات.
کابل،
قویاش هجری۱۳۶۹- ییل
خلق شاعری

قیصاردن ظهورقیلیب طرفه شاعری،
شاعردبمَي که اودیرادب رومی قیصری!
فرزانه نادم ایرک سېوراولکه خلقی نینگ،
آزادلیک یۉلیده کوره شگن سخنوری.
اشعاری زهره سیدن ادب چرخینی بېزه ب،
قیلدی اونگه تمام خلایقنی مشتری.
شعریده« مولوی»دېک اونینگ عشق جذبه سی،
عـــــرفاندن کلامیـــــده «عطّار» عنبـــــــری
بیدل» ایزیدن اېتدی غزل بحریده شنا،»
تاپدی بهااۉزیگه بومعنی ده گوهری.
کۉرگن اۉقیب قصیده لرینی گمان قیلور،
کیم قیته دن تیریلدی ظهیرایله انوری.
سۉزصنعتیده نادم اېدی ماهراوستاد،
هم علم ارا زمانیده فضل اهلی نینگ بیری.
اظهارآیله ماقده معانی رُموزینی،
بۉلدی بیانی واسطه سی تورکي ودری.
اینیقسه اۉزبېکي ده گۉزل شعرلریازیب،
کسب اېتدی اۉزگه زینت ایله زیب دفتری.
یشنتدی شعرگلشنینی آنه تیلده هم،
اودورگرچه ایسگن اېدی ظلم صرصری.
بودورده که اېرک بهاری نسیمیدن،
گُللب آچیلدی شعروادب باغی هرسری.
چین تېنگلیک اوچون کۉره شوربرچه خلقیمیز،
الفت- ایناغه لیکنی تیله یدیراولوس بری.
بیزمونده برچه قوم واېلاتلرتامانیدن،
نامینگ اولوغله گیمیز، اياخلق شاعری!
ای نادم، ای ادب چمنی باغبانی، هم
فرهنگ و معرفت کۉکی نینگ پارلاق اختری.
نامیگنی کیم نصیب اېروراونگه منگولیک،
وردزبان همیشه قیلور یاش و هم قری.
بیزدن درود بیرله دعا نام پاکینگگه،
نادم، سېن، ای زمانه سۉزاربابی مهتری!
کابل، ۱۳۶۵- ییل میزان آیی

قویاش شهری

کېلدیم زیارتینگگه ینه، آشنادیار،
یۉق آشناکه سېن مېنگه قرداش و هم تبار.
قرداشلیکده بیرـ بیرینی کۉرگه لی کېلور،
قرداشلرگه شونده ی اېمیش عادت و شعار.

دیدارینگگه کؤنگیل قووانوربؤلسه تانگ ایمس،
سین تینگی گلزمین و گؤزل شهرقیده بار؟
مشکین یپلینگ فسرده بدنلرگه جان بیرور،
عیسی دمی خواصین ایتیب اؤزدن آشکار.
نظّاره گلشن وچمنینگ سیریدن بؤلور،
گُل بیرله سبزه تؤلقینی گه هرزمان دُچار.
بی اختیارباقسه پریرولرینگ سری،
کیمدیرکه آه اوریب قؤلیدن کیتمس اختیار؟
بؤلسین جهانده، میمنه،میمون طالعینگ،
دایم یوزینگگه بخت کولیب گلله سین بهار!
وصفینگ اداقیلورگه قنی بنده ده مجال،
قنده ی اداقیلورکیشی؟ چون یؤق اونگه شمار.
ناچاربیر تامانگه بوریب سؤزعنانینی،
جولان نی ینگی مطلع ایله باشله گی سوار:
بوشهرکیم هواسی کؤنگیلدن توگون آچار،
توپراغی عنبرو ییلی دیرطرفه مشکبار.
تانگ یؤق بهشتدن بودیارآلسه باج کیم،
هرکیتی باغ وگلشن ایرور، دشتی ــ لاله زار.
تانگدن قویاش هرکونی آقشامگچه یوریب،
آلتین فراشینی بودیاراوستیگه پایار.
اوکیم قویاش شهرینی ایزلب تاپالمه گن،
بوییرگه کیلسه ایزله گنین بیگمان تاپار.
قیسی بیرین مناظری نینگ کویلب اؤلتوره ی،
وصفی گؤزل طبیعتی نینگ کیلدی بیشمار.
علم وفن و ادب بیشیگی دیر بومیمنه،
تاریخیگه قیلور اولوسیم برحق افتخار.
اؤچمس چراغیدن مدنیت نینگ اوشبوشهر،
پارلب توردی عصرلرایچره دوامدار.
ایجادایتیلگن اؤلمس اثرلربو خطّه ده.
علم وادب خزینه سیده قالدی یادگار.
سؤزعرصه سیده چرخ توقیزکُرسی سین باسیب،
اؤتگن «ظهیر»ناملی او طرفه شهسوار.
بوسرزمین اؤغلی ابدی، شعری باغی نینگ،
سؤلمس گُلی بیرعُمر، خزان کیلسه یابهار.
«سیف الملوک»جایی ایکن گوییا بوملک،
کیم نامی بیزگه تورک ادبیدندیر آشکار.
بوگلدیاراِیرک سیورخلقیگه سلام،
ایرکین یشش اوچون قیله دیرجانینی نثار.

یاودن قۉریقلراوشبوعزیزاولکه سین مدام،

قالیب وطنسېورلیک ایشانچیگه پایدار.

بوندن ـ بویان عزیزلری ماتمی بیلن،

هرکلبه ایچره بیغلمه سین خلق زارزار.

آسوده لیکده اېل کېچیریب خوش حیاتینی،

اۉلتورمسین یوزیگه عنادردیدن غبار!

ساغ وایسان اولوس یشه سین دنیی باریچه،

بۉلسین وطنده تینچلیک و صلح برقرار!

میمنه، ۱۳۶۵– ییل جدی آیی

الجنة تحت اقدام الامهات (حدیث شریف)

ترجمه‌سی: آنه‌لرنینگ اپاغی آستیده دور،

روضهٔ جنت و جنان باغی.

روضه باغی وصالین ایستر اېسنگ،

بۉل انانینگ اپاغی توفراغی.

نوایی

آنه‌گه تعظیم

آنه جان، سیز، نې عجب، موهبتِ یزدانسیز!

کۉکسینگیز مِهرگه کان دیر، نې اولوغ عمّانسیز!

پاک و معصوم فرشته‌سیز و یا انسانسیز،

بیلمه‌دیم، اوشبو فضیلتلر اِیله نې جانسیز!

تاپسه بۉلمس بو جهاننی قیدیریب سیزگه همال،

سیزدن اۉزگه قنی بو اېزگو صفتلرگه مثال؟

* * *

آنه جان، سیز بیله یولدوز گۉزل و آی گۉزل،

کۉک گۉزل، تاغ گۉزل، دشت گۉزل، سای گۉزل.

هم گۉزل کۉکده قویاش، قیش گۉزل و یای گۉزل،

سیز بیلن گل گۉزل و باغ سرا پای گۉزل،

بس، گۉزللیکلر اېرور برچه نمایان سیزدن،

بو جهان زینتی، آرایشِ دوران سیزدن.

* * *

دلده سیزدن، آنه جان، بیر یاشیرین سۉزیم یۉق،

سیزگه بدخواه کیشیلرنی کۉرر کۉزیم یۉق،

سیزسیز آتمس مېنگه تانگ، تون بار و کوندوزیم یۉق،

مهرینگیز بۉلمسه، مېن بۉلگه‌ی اېدیم اۉزیم یۉق.

بو جهان گلشنی کۉزیمگه گۉزل سیز بیله دیر،

بو تیریکلیک‌نینگ اگر طعمی عسل، سیز بیله دیر.

* * *

آیته آلمم، آنه جان، سیزگه بیرار سۉز یالغان،
سیزگه یالغان دېگه‌لی بېرمس اجازت وجدان،
صدقِ دلدن بو سۉزیم، بونگه تانوق دیر سبحان،
خدمتینگیزده چوچوک جاننی هم اېتسم قربان،
حقینگیزنینگ ینه یوزدن بیری بۉلمیدیر ادا،
کېچیرینگ، اوشبو قصوریمنی ایا کانِ سخا!
* * *
آنه جان، تربیتینگیزنی آلیب اولغه‌یدیم،
مهرینگیز شبنمی یشنتمسه، مېن سۉلگه‌یدیم،
توتسنگیز اېردی محبّتنی دریغ، اۉلگه‌یدیم،
مهربانیم، سیز اگر بۉلمه‌سنگیز نۉلغه‌یدیم؟
یشنگ، ای جان آنه، بختیمگه بۉلینگ ساغ مدام،
قدمینگیزدن اېرور یېر یوزی گلباغ مدام.
۱۳۷۷-ییل ثور آیی نینگ ۲۲-سی
معلم نینگ یوکسک مقامی
ای معرفت باغیدن اېسگن نسیم،
روح نینگ تربیه‌لاوچیسی بدنده.
قاشینگده یۉقاتور قدرین زر و سیم،
تربیه‌نگ‌سیز جان هم بېقدر تنده.
* * *
معلم، آی دانا الوغوار انسان،
رتبه‌نگ یۉقاریراق کۉک پایه‌سیدن.
سېن طفیلی جای آلدی چنقه‌گن جان،
بیلیم یشناق گلزاری سایه‌سیدن.
* * *
معلم، قدرینگنی بیلمه‌گن کیشی.
انیق بیل کیم جهالت بحریگه غرق.
ارزیمس خوار توتگن سېنی بیربیشی،
اونه‌گی اوشبو حق سۉزنی غرب و شرق.
* * *
تا بشرنینگ یۉلّلاوچیسی دیر بیلیک،
اۉقیتووچی، سېنگه شان و شرفلر!
معرفت نوریگه آچیلسین اېشیک،
اینجوگه آیلنسین تاش و خذفلر!
مزارشریف،
۱۳۷۷-ییل ثور آیی نینگ ۳۰/۳۱ کېچه‌سی
مولانا لطفی غزلیگه مخمّس

اینگینگ خجالتیدین آی هلال کۉرگوزدی،
یوزینگنی کۉردی قویاش هم زوال کۉرگوزدی،
کمالِ حُسندین، الحق، مثال کۉرگوزدی،
«اوغان که قدرت ایچینده کمال کۉرگوزدی،
یوزونگ نینگ آینه‌سینده جمال کۉرگوزدی».
یره‌تدی تنگری یوزونگدین رُموز و زلفونگدین،
کون اِیله تون رُخ عالم فروزو زلفونگدین،
آچونده فتنه‌لر اویغاتدی کۉز و زلفونگدین،
«جهاننی اۉرته‌دی اول دم که یوز و زلفونگدین،
تجلیّات جمال و جلال کۉرگوزدی».
لبیگه چیقدی اوچوق، ایرمیش آنی سۉرمک رسم،
کوتیب اجازت، انینگ ایشیگیده تورمک رسم،
کۉرینسه ینگی آی، ایزگو تفأُل اورمک رسم،
«هر آی باشیده ایرور بیر هلال کۉرمک رسم،
بیر آیده قاشیدین ایکّی هلال کۉرگوزدی».
کۉزینگ یازوقسیزین اۉلدیرگه‌لی بویوردی مینی،
یوزینگ یانر اۉتی قانیم بیله قاووردی مینی،
لبینگ زلالیگه چنقاقلیغده کۉردی مینی،
«حیات سوییغه ایلتیب سوسیز کیتوردی مینی،
دوداغینگیز، نی بلا، بیزگه آل کۉرگوزدی!»
کۉنگیل قوشیگه ساچینگ ساری چون هوا بۉلدی،
باریب توزاققه او بیچاره مبتلا بۉلدی،
مینگ و قراقلرینگیز نی بلا قرا بۉلدی،
«مینینگ جانیمغه بلا اوستیده بلا بۉلدی،
کۉزونگ قاشینده یراتقان چو خال کۉرگوزدی».
ازل ایاقچیسی قیلدی قراغینگیز اوسروک،
بۉیینگیز اسرو کیلیشگن، خرامینگیز چابک،
اینگیچکه بیلگه لطا فتنی آیلب آغیر یوک،
«وجود باغلمه‌دی بیلینگیز کبی نازک،
نیچه که خامۀ قدرت خیال کۉرگوزدی»
لبیب‌دیک یازیب اۉز حالی وصفیده لطفی،
چوچیتدی سۉزنی لبینگ بالی وصفیده لطفی،
نه یالغیز ایگمه قاشینگ آلی وصفیده لطفی،
«حرامی کۉزلرینگ اشکالی وصفیده لطفی،
بصارت اهلیغه سحر حلال کۉرگوزدی».
مزارشریف، ۱۳۷۳-ییل

قطعه‌لر

۱

سرو نازیم تۉیگه بارسه اۉزیگه آرا بېریب،
تۉیگه کېلگن نازنینلر برچه‌سی تعظیم اېتر!

اصلیده، او بارمه‌گن تۉی‌نینگ جمالی قَیده بار،
بۉلمسه او، کیمگه تشریفاتینی تقدیم اېتر؟
تۉیگه کېلگن خوبرولر آلدیده فرّاش اېرور،
ساچلری بیرله سوپوریب یۉلینی تنظیم اېتر.

نازنینلر سرو نازیمگه ییتالمس نازده،
عقل حیران، اونگه کیم بو شېوه‌نی تعلیم اېتر؟!
سرو نازیم تۉی سری بۉلدی خرامان، بو کۉنگیل
تېگمه‌سېن اونگه یامان کۉزدېب مبادا، بیم اېتر.
عشق بیر قدرت که نا ممکننی ممکن آیله‌گی،
دېمه، دنیاده فقط هر ایشنی زرّ و سیم اېتر!
تۉیدن قَیتیب، سۉره‌ب کېلسه لبیب احوالینی،
مقدمیگه باش قۉییب، جان نقدینی تسلیم اېتر.

۲

سرو نازیم که سرو دلبر اېرور
اۉزگه سرو اونگه نې برابر دیر؟
یۉق ثمر اۉزگه سرولرده، ولېک،
سرو نازیم مېنینگ بوتون بر دیر:
دوداغی پسته، کۉزلری بادام،
یاناغی آلمه، لعلی شکر دیر.
قاشیده بو لبیب قدرینی کۉر،
کویی تۉپراغیگه برابر دیر.

رباعیلر

چرخ اۉزره بلند تا قویاش بیرقی دیر،
کۉک دېنگیزیده تا ینگی آی زورقی دیر،
تا نسل بشر حیات‌نینگ رونقی دیر،
آزاد یشش برچه اولوس‌نینگ حقی دیر.
باغ ایچره ثمرلی نخللر اېرمس آز،
لېکن باریدن سرو اېکن سرافراز،
سۉردیم چو بو سِرنی باغباندن، آیدی:
آزادلیک اېتمیش اونی بویله ممتاز.
گل فصلی دیر، ایستره‌م مېن او گل وصلین،
قنده‌ی کېچیره‌ی وصالسیز گل فصلین.
حسن اهلیده یۉق دیر اونگه بیر تېنگ اصلا،
مېن بیلمم، اونینگ پری مو یا حور، اصلین؟!

بیلمم او گۉزل کیمگه بۉلور یار شفیق،
مېنگه که غمی مؤنس اېرور، دردی رفیق،
هجرانیده حالیمنی چو قیلدیم تحقیق،
دردا که غمیده اۉلماغیم بۉلدی انیق.
استاد متین، شاعر معنی ایجاد،
سۉز صنعتیده یېتوک بیلیمدان استاد.
نوروز اولوغ بېرمی قوتلوغ سیزگه،
احباب ایله بۉلگه‌سیز بو گل موسمی شاد!
گل موسمی کۉنگیلگه بۉلور اۉزگچه حال،
خاصه که بېزب باغنی گل آچسه جمال،
بلبل تیلی گلزار ارا بۉلگوسی لال،
بزم ایچره ترنُّم اېتسه غفّار کمال.
غفّار کمال نینگ اېرور سازی گۉزل،
دو تار نواسی بیرله آوازی گۉزل.
قیسی بیرینی مېن اېسلته‌ی کویلریدن،
«عشّاق» ایله «گلعذار» و «شهناز» ی گۉزل!

(موشح)

مهری جان ارا الف بیکین جا آلگن،
حِرمانلی کونگولده عشقی مأوا آلگن،
من نعتینی قیسی تیل بیلن آیله ی ادا،
دنیـــــانی شــــریعتی سراپا آلگن.
غم چېکمه جهانده، شادمان بۉلگیل اینیم!
دهرایچره همیشه کامران بۉلگیل اینیم!
هرېرده اگربۉلسنگ، آلیس یاکه یاووق،
دنیاباریچه ایسان- امان بۉلگیل اینیم!

تۉرتلیکلر

بیز تامانگه کیم باسیب آدیم کېلور،
سېوگی نومیدینی یۉقلب کیم کېلور.
غم یاوورچاغی باشیمده ایله‌نیب،
«سبزوان» وزنیده شعر آیتگیم کېلور.
سبزوان وزنی عجب اویناقی دیر،
دلبریم نینگ باشیده زر تاقی دیر.
گرچه ساغینمس مېنی او، مېن اونی،
ساغینه‌ی تا کیم حیاتیم باقی دیر.
غم یوکینی یېنگیل آیلر سبزوان،
کۉنگلینگ ایشگه مایل ایلر سبزوان.
باشله بسم‌اللّه دېب غم شرحینی،
بیزنی آخر بسمل ایلر سبزوان.

بۉلمەسەن دېب، سېوگی سِرّی اېلگە فاش،
تیکدیم آغزیم، باغلەدیم کۉکسیمگە تاش.
آخر افشا بۉلدی سِرّیم، وە عبث،
ایستەدیم قۉل بیرلە یاشورماق قویاش!
ای یوزینگ مصحف، قاشینگ دیر مثنوی،
کۉزلر اونگە قافیە، کیپریک – روی.
اېگمە قاشینگ مثنویسین یازگەلی،
بلخینگیزگە کېلگن اېردی مولوی.
وە، باشیمگە سالدی محنت کۉزلرینگ،
فتنە دیر یاخود قیامت کۉزلرینگ.
علم و فن اۉرگتدیم اېلگە مېن، ولې
مېنگە اۉرگتدی محبّت کۉزلرینگ.
نېچە ییغلەی کۉزلرینگنی ساغینیب،
اېندی سېن‌سیز قیدە اۉلگەیمن تینیب.
اختریب، ای جان، سېنی قیدن تاپەی،
قالمیشم باشیم آغیب، کۉنگلیم سینیب.
سالدی تا باشیمگە عشقینگ طرفە حال،
کېچدی رۉیالر بیلن کۉپ ماه و سال.
وصلینگگە یېتمەی یۉقاتدیم، وا دریغ،
بیلمەدیم امّید اېدینگ می یا خیال؟!
نې بلا اۉرتاوچی اېردینگ، سۉنگگی عشق،
گوییا بیر آوچی اېردینگ، سۉنگگی عشق.
اوّل آولب کۉنگلیم اېتدینگ سۉنگرە خوار،
یا مگر الداوچی اېردینگ، سۉنگگی عشق؟
کۉرینور کۉزیمگە شاشیب یورگنینگ،
ناز و استغناگە تاشیب یورگنینگ.
ایرولیکدن مېنگە کۉپ یخشی اېدی،
گاه اوریشیب، گە یراشیب یورگنینگ.
شاشیلیب چیققن اېدینگ سیّارە گە،
بیر قیا باقمی بو بختی قارەگە.
سومکە چەنگ توشدی اوزیلیب یېرگە، شرم
سېپدی گلگون غازە او رخسارەگە.
نېچە بۉلسە حُسن‌نینگ سر دفتری،
مېنگە نې حورا کیرەک دیر، نې پری.
آلدی تا کۉنگلیمنی او تازی نژاد،
باقمەگەیمن تورک ایلە تاجِک سری.
شفقت آیلب قدرلش‌نینگ اۉرنیگە،
رد قیلور او تاش بغیر سېوگیم نېگە؟

باغله‌گندی وصلیگه کؤنگیل امید،
دېرلر: او اؤزیگه تاپگنمیش «ابگه»!
مېن تن آلگیم یؤق «ابگنگنی» هیچ قچان،
بونگه سېوگیم بېرمه‌گه‌ی حق بیر زمان.
کیم، نېچوک تارتیب آلور مېندن سېنی؟
جانده بؤلسه جایینگ، آی آرامِ جان!
دلبریم، کؤنگلیم نواسېنی اېشیت،
بو نواسیزنینگ دعاسېنی اېشیت.
اؤتمه بېپروا یانیدن سیلکینیب،
تینگله عرضین، مدّعاسینی اېشیت.
دلبریم، سېوگیمنی پامال آیله‌مه،
بو هُمانی بېپر و بال آیله‌مه.
سېن مَلَکدېک پاک و بې‌آزارسن،
اویله ایش کیم قیلسه دجّال، آیله‌مه.
دلبریم، سېن‌سیز یشش مېنگه محال،
جان بغیشلر نېچه کیم فضل و کمال.
نې بؤلور وصلینگ روا کؤرسنگ مېنگه،
تاپمه‌سه بیر نېچه ییل عمریم زوال.
اؤزگه‌لر سؤزیگه کیرمه، سېوگیلیم،
بیزنی مهرینگدن آییرمه، سېوگیلیم.
لاابالی کیمسه‌گه کؤنگیل قؤییب،
عاشقینگدن یوز اوگیرمه، سېوگیلیم.
دلبریم، کؤنگلیم غمینگده غش اېرور،
طبعیم اسرو خسته و ناخوش اېرور.
عاشقینگ دیر برچه‌دن عالیجناب،
بؤلمه مایل اونگه کیم پستکش اېرور.
دلبریم، رحم اېت که رحمت وقتی دیر،
مهربانلیک قیل، مروّت وقتی دیر.
تاش یوره‌کلیلیک- له بیزنی اؤلدیریب،
سؤنگ دېب اولتیرمه ندامت وقتی دیر.
دلبریم، غم اؤقیگه آماجمن،
برچه‌دن مهرینگگه مېن محتاجمن.
بؤلماق ایسترمن اېشیگینگ توپراغی،
اؤزگه‌لر باشیگه گرچه تاجمن.
دلبریم قاتیلمه جاهل اېل بیله،
یېتکیزر سېنگه زیان قؤل، تیل بیله.
سېن تېگیشلی علم و عرفان اهلیگه،
باغلمه تقدیرینگ او جاهل بیله.

تاش بغیرلیلیک قیلیب، جادو قراغ،
لاله‌دېک بغریمنی قیلمه داغ‌داغ.
بوالهوس اوباشگه مایل بۉلیب،
قۉیمه آخر سېوگی یوزیگه ایاغ!
مېنگه خصمِ جان اېکنسن، بیلمه‌دیم،
آفت دوران اېکنسن، بیلمه‌دیم.
مېن سېنگه جان نقدی بیرله مشتری،
اۉزگه‌گه ارزان اېکنسن، بیلمه دیم.
کاشکی بۉلسه اېدی سېنده وفا،
قیلمه‌گه‌یدینگ مېنی وصلینگدن جدا.
آسمانی پاک سېوگیم رمزی دېب،
قورگه‌ی اېردیم سېنگه قصر دلکشا.
ساغینیب بیزنی بیرار یاد اېتمه‌دینگ،
غمدن اۉلدیم، بیر یۉلی شاد اېتمه‌دینگ.
ایله‌دینگ کۉنگلیم اویین ویران، ولې
پاک سېوگیم قصرین آباد اېتمه‌دینگ.
آسمانی عشق قدرین بیلگه‌سېن،
بې بها گوهرنی کۉزگه اِیلگه‌سېن.
آیله‌مه مېندن جدالیک اختیار،
لاأُبالی کیمسه‌دن ایریلگه‌سېن!
ای وصالی آرمانیم، یخشی قال،
دلده مهری جاودانیم، یخشی قال.
بلخدن کابل کېترمن باش آلیب،
سېوگیلی نا مهربانیم یخشی قال!
وه که راحت تاپدی جان، دردینگ یېتیب،
شُکرینی، یارب، ادا قیلگوم نېتیب،
جانده اسره‌ی اوشبو شیرین دردنی،
جاندن آلدین قالمه سېن دردینگ کېتیب.
گرچه سېندن حاصل اېرمس مېنگه کام،
شُکر کیم سېندن یۉقیشدی بو زکام.
ایستره‌م کۉنگلیمده عشقینگ داغیدېک،
قالسه جسمیمده بو دردینگ هم مدام.
کۉرسه گر شمشاددېک نورس سېنی،
یاقتیرر البتّه هر ناکس سېنی.
لېک بیلگیل کیم مېنینگدېک هیچ کیم،
بو صمیمیلیک بیلن سېومس سېنی!
جای آلیب اوّلده جانیمدن مېنینگ،
کېتمه، ای جان، اېندی یانیمدن مېنینگ.

مهرینگ انداغ قمره‌ب آلمیش بارلیغیم،
چیقمس اۉلسم استخوانیمدن مېنینگ.
ای محبت، سېن اۉزینگ دادیمگه یېت،
قیل مروت، سېن اۉزینگ دادیمگه یېت.
هجریده قان ییغله‌تیب قۉیمه مېنی،
ایله شفقت، سېن اۉزینگ دادیمگه یېت!
دلبریم، تویغوم محبّت دېب توشون،
سېوگینی بیر واقعیت دېب توشون.
شاعرانه فانتزی دېب اۉیله‌مه،
سۉزلریم عینِ حقیقت دېب توشون.
دلبریم، سېوگیم حقیقي عشق بیل،
بوندن آرتیق مو کېره ک اونگه دلیل.
گر بیراونینگ سېوگیسی چین بۉلمسه،
نا امیدانه سېور می مونچه ییل؟
سرو نازیم، سرو نازیم، سرو ناز!
صدقه هر نازینگگه مېندن یوز نیاز.
کاشکی عرضِ نیازیم تینگله‌سنگ،
سېوگی اسراریدن اېتسم سېنگه راز.
سرو نازیم سرو قدلر سروری،
سوو قویالمس ایلگیگه حور و پری.
حُسنی باغی، قدّی سروی بۉلمسه،
باقمه‌گه‌یمن جنّت و طوبا سری.
سرو نازیمگه سېنینگ سروینگ قچان،
تېنگ بۉله آلگوسیدیر، ای باغبان؟
چون، سېنینگ سروینگ ایاغی لای ارا،
سرو نازیم دیر مېنینگ هر یان روان!
تینگله عرضیم، بیل یقین، ای سرو ناز،
سېنگه عشقیم دیر حقیقي، یۉق مجاز.
هر نېچه جورینگنی آرتتیرسنگ مېنگه،
مهریم آرتر سېنگه، هر گز بۉلمس آز.
سرو نازیم، تېنگ اېمس دیر خس سېنگه،
لایقِ صحبت اېمس ناکس سېنگه.
سېوگی بوستانی نینگ اېرکین سرویسن،
کویله‌سه وصفینگ بو قمری، بس سېنگه!
دلبریم، تورتلیکلریم بیر بار اۉقی،
دقّت اېت معناسیگه تکرار اۉقی.
تنگری حقّی، اۉقیمسدن تشلمه،
لفظ و معناسیگه باق، زنهار اۉقی!

تاشگه بو شعر اۉقیسنگ سوودېک اېریر،

مصرع و بیتین اېشیتسه بیرمه‌بیر.

گر مېنینگ چېکسیز غمیمنی انگله‌سه،

سېوگی دردی مبتلاسی دېب تنیر.

۱۳۸۳ـ ییل حوت آیی نینگ ۱۸/۱۹ کېچه‌سی